

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofemte årgången

7 november 2022

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2022/C 424/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2022/C 424/02 Förenade målen C-793/19 och C-794/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 20 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Bundesrepublik Deutschland mot SpaceNet AG (C-793/19), Telekom Deutschland GmbH (C-794/19) (Begäran om förhandsavgörande – Behandling av personuppgifter inom sektorn för elektronisk kommunikation – Konfidentialitet vid kommunikation – Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster – Generell och odifferentierad lagring av trafik- och lokaliseringssuppgifter – Direktiv 2002/58/EG – Artikel 15.1 – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 6, 7, 8, 11 och 52.1 – Artikel 4.2 FEU) 2

2022/C 424/03	Förenade målen C-339/20 och C-397/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 20 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – brottmål mot VD (C-339/20), SR (C-397/20), (Begäran om förhandsavgörande – Den inre marknaden för finansiella tjänster – Marknadsmisbruk – Insiderhandel – Direktiv 2003/6/EG – Artikel 12.2 a och d – Förordning (EU) nr 596/2014 – Artikel 23.2 g och h – Finansmarknadsmyndighetens tillsyns- och utredningsbefogenheter – Allmänt intresse av att skydda finansmarknadens integritet i Europeiska unionen och allmänhetens förtroende för finansiella instrument – Möjlighet för finansmarknadsmyndigheten att begära in trafikuppgifter som innehas av en operatör som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster – Behandling av personuppgifter inom sektorn för elektroniska kommunikationstjänster – Direktiv 2002/58/EG – Artikel 15.1 – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 7, 8, 11 och 52.1 – Konfidentialitet vid kommunikation – Begränsningar – Lagstiftning som innebär att operatörer som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster generellt och odifferentierat ska lagra trafikuppgifter – Möjlighet för en nationell domstol att begränsa verkningarna i tiden av en fastställelse av att nationell lagstiftning som strider mot unionsrätten är ogiltig – Saknas)	3
2022/C 424/04	Förenade målen C-475/20–C-482/20: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Admiral Gaming Network Srl m.fl. mot Agenzia delle Dogane e dei Monopoli m.fl. (Begäran om förhandsavgörande – Etableringsfrihet – Restriktioner – Hasardspel – Koncessioner för hantering av spel som spelas på spelautomater – Nationell lagstiftning som innebär att koncessionshavarna åläggs en avgift – Principen om skydd för berättigade förväntningar)	4
2022/C 424/05	Förenade målen C-518/20 och C-727/20: Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesarbeitsgericht – Tyskland) – XP (C-518/20) och AR mot St. Vincenz-Krankenhaus GmbH (C-727/20), Fraport AG Frankfurt Airport Services Worldwide (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet – Arbetstidens förläggning – Artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Direktiv 2003/88/EG – Artikel 7.1 – Rätt till årlig betald semester – Fullständig invaliditet eller arbetsoförmåga på grund av sjukdom som har uppkommit under en referensperiod – Nationell lagstiftning enligt vilken rätten till årlig betald semester går förlorad vid utgången av en viss period – Arbetsgivarens skyldighet att ge arbetstagaren möjlighet att utöva sin rätt till årlig betald semester)	5
2022/C 424/06	Mål C-538/20: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt B mot W AG (Begäran om förhandsavgörande – Etableringsfrihet – Artiklarna 49 och 54 FEUF – Avdrag för definitiva förluster i ett fast driftsställe i utlandet – Stat som avstått från sin rätt att beskatta genom ett skatteavtal – Huruvida situationer är jämförbara)	6
2022/C 424/07	Förenade målen C-619/20 P och C-620/20 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 september 2022 – International Management Group (IMG) mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Utvecklingssamarbete – Genomförande av unionens budget genom indirekt förvaltning av en internationell organisation – Beslut att inte längre anförto budgetgenomförandeuppgifter åt en enhet till följd av tvivel på dess ställning som internationell organisation – Talan om ogiltigförklaring – Verkställighet av en dom om ogiltigförklaring – Rättskraft – Skyldigheter och befogenheter för upphovsmannen till den ogiltigförklarade rättsakten – Förberedande rättsakt – Upptagande till prövning – Begäran om ersättning – Rättsregel som syftar till att ge rättigheter åt enskilda – Unionens budgetförordningar – Omsorgsplikt – Huruvida det föreligger ett tillräckligt allvarligt åsidosättande av denna plikt – Konkret bedömning från fall till fall – Ideell skada – Lämplig och tillräcklig gottgörelse genom ogiltigförklaring av den rättsstridiga rättsakten – Ekonomisk skada – Tvisten är inte färdig för avgörande – Återförvisning av målet till tribunalen)	7
2022/C 424/08	Mål C-14/21: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Italien) – Sea Watch eV mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (C-14/21 och C-15/21), Capitaneria di Porto di Palermo (C-14/21), Capitaneria di Porto di Porto Empedocle (C-15/21) (Begäran om förhandsavgörande – Sök- och räddningsverksamhet avseende personer som befinner sig i sjönöd, där verksamheten bedrivs i humanitärt syfte av en icke-statlig organisation – Tillämpligt regelverk för fartygen – Direktiv 2009/16/EG – Förenta nationernas havsrättskonvention – Internationell konvention om säkerheten för människoliv till sjöss – Flaggstats respektive hamnstats behörighet och befogenhet – Inspektion och kvarhållande av fartyg)	8

2022/C 424/09	Mål C-120/21: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesarbeitsgericht – Tyskland) – LB mot TO (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet – Arbetstidens förläggning – Artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Direktiv 2003/88/EG – Artikel 7 – Rätt till årlig betald semester – Ekonomisk ersättning för icke uttagen semester efter det att anställningen avslutats – Preskriptionstid på tre år – Den tidpunkt då preskriptionstiden börjar löpa – Arbetstagaren ska informeras i tillräcklig utsträckning)	9
2022/C 424/10	Mål C-159/21: Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – GM mot Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal och Terrorelhárítási Központ (Begäran om förhandsavgörande – Gemensam asyl- och invandringspolitik – Direktiv 2011/95/EU – Normer för när flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande ska beviljas – Återkallande av status – Direktiv 2013/32/EU – Gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd – Inverkan på den nationella säkerheten – En specialiserad myndighets ställningstagande – Tillgång till akten)	10
2022/C 424/11	Mål C-215/21: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Las Palmas de Gran Canaria – Spanien) – Zulima mot Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU (Begäran om förhandsavgörande – Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal – Avtal om löpande kredit – Oskälighet hos klausulen om kreditränta – Talan som väcks av en konsument i syfte att avtalet ska förklaras ogiltigt – Tillgodoseende av konsumentens krav vid sidan om domstolsförandet – Uppkomna kostnader som nämnda konsument ska bära – Effektivitetsprincipen – Nationella bestämmelser som kan avskräcka samma konsument från att utöva de rättigheter som följer av direktiv 93/13/EEG)	11
2022/C 424/12	Förenade målen C-245/21 och C-248/21: Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat mot MA (C-245/21), PB (C-245/21), LE (C-248/21), (Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EU) nr 604/2013 – Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd – Artiklarna 27 och 29 – Överföring av den berörda personen till den medlemsstat som är ansvarig för att pröva hans eller hennes ansökan – Avbruten överföring till följd av covid-19-pandemin – Omöjlighet att genomföra överföringen – Domstolsskydd – Konsekvenser för överföringsfristen)	12
2022/C 424/13	Mål C-330/21: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent – Belgien) – The Escape Center BVBA mot Belgische Staat (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 98 – Möjlighet för medlemsstaterna att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på leveranser av vissa varor och tjänster – Bilaga III, punkt 14 – Begreppet "utnyttjande av sportanläggningar" – Träningslokaler – Individuell handledning eller handledning i grupp)	12
2022/C 424/14	Mål C-335/21: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Primera Instancia nº 10 bis de Sevilla – Spanien) – Vicente mot Delia (Begäran om förhandsavgörande – Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal – Direktiv 93/13/EEG – Otillbörliga affärsmetoder gentemot konsumenter – Effektivitetsprincipen – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Summariskt förfarande för indrivning av advokatarvoden – Fråga huruvida vissa villkor i ett arvodesavtal eventuellt är oskäliga – Nationell lagstiftning som inte föreskriver en möjlighet till domstolsprövning – Artikel 4.2 – Undantagets räckvidd – Direktiv 2005/29/EG – Artikel 7 – Vilsledande affärsmetod – Avtal som ingåtts mellan en advokat och dennes klient, enligt vilket klienten inte kan återkalla sin talan, utan advokatens kännedom eller i strid med dennes rekommendationer, vid äventyr av en ekonomisk straffavgift)	13
2022/C 424/15	Mål C-497/21: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht – Tyskland) – SI m.fl. mot Bundesrepublik Deutschland (Begäran om förhandsavgörande – Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa – Gränskontroller, asyl och invandring – Asylpolitik – Direktiv 2013/32/EU – Gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd – Ansökan om internationellt skydd – Grunder för att avvisa ansökan – Artikel 2 q – Begreppet "efterföljande ansökan" – Artikel 33.2 d – Ansökan om internationellt skydd har avvisats av en medlemsstat sedan den berörda personen har fått avslag på en tidigare ansökan som lämnats in i Konungariket Danmark – Konungariket Danmark har antagit ett slutligt beslut)	14

2022/C 424/16	Mål C-95/22: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 6 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Judecătoria Târgu-Mureş – Rumänien) – förfarande inlett av Delgaz Grid SA (Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Artikel 82 FEUF – Rätt till information vid straffrättsliga förfaranden – Rätten att bli informerad om anklagelsen – Direktiv 2012/13/EU – Artikel 6.1 – Tillämpningsområde – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Effektivt rättsmedel – Klagomål gällande att brottmålsförfarandet tagit orimligt lång tid – Nationell lagstiftning enligt vilken ett sådant klagomål endast får anföras av personer som har ställning som misstänkt eller tilltalad – Artikel 267 FEUF – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Uppenbart att domstolen saknar behörighet)	15
2022/C 424/17	Mål C-271/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil de Prud'hommes d'Agen (Frankrike) den 21 april 2022 – XT mot Keolis Agen SARL	16
2022/C 424/18	Mål C-272/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil de Prud'hommes d'Agen (Frankrike) den 21 april 2022 – KH mot Keolis Agen SARL	16
2022/C 424/19	Mål C-273/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil de Prud'hommes d'Agen (Frankrike) den 21 april 2022 – BX mot Keolis Agen SARL	17
2022/C 424/20	Mål C-274/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil de Prud'hommes d'Agen (Frankrike) den 21 april 2022 – FH mot Keolis Agen SARL	17
2022/C 424/21	Mål C-275/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil de Prud'hommes d'Agen (Frankrike) den 21 april 2022 – NW mot Keolis Agen SARL	18
2022/C 424/22	Mål C-320/22: Överklagande ingett den 12 maj 2022 av the airscreen company GmbH & Co. KG av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 7 mars 2022 i mål T-382/21, the airscreen company GmbH & Co. KG mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	19
2022/C 424/23	Mål C-327/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Kroatien) den 16 maj 2022 – Centar za restrukturiranje i prodaju mot PROM-VIDIJA d.o.o.	19
2022/C 424/24	Mål C-338/22 P: Överklagande ingett den 24 maj 2022 av Anna Hrebenyuk av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 23 mars 2022 i mål T-252/21, Anna Hrebenyuk mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	19
2022/C 424/25	Mål C-342/22 P: Överklagande ingett den 25 maj 2022 av Laboratorios Ern, SA av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 16 mars 2022 i mål T-315/21, Laboratorios Ern mot EUIPO – Nordeste (APIAL)	20
2022/C 424/26	Mål C-471/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia grad (Bulgarien) den 13 juli 2022 – Agentsia "Patna infrastruktura" mot Rakovoditel na upravlyavashitia organ na operativna programa "Transport" 2007 – 2013 i direktor na direktsia "Koordinatsia na programi i proekti" v Ministerstvoto na transporta	20
2022/C 424/27	Mål C-472/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 14 juli 2022 – NO mot Autoridade Tributária e Aduaneira	21
2022/C 424/28	Mål C-501/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 22 juli 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) mot Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire	23
2022/C 424/29	Mål C-502/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 22 juli 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) mot Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire	23
2022/C 424/30	Mål C-503/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 22 juli 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) mot Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire	24

2022/C 424/31	Mål C-504/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 22 juli 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) mot Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire	24
2022/C 424/32	Mål C-505/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 25 juli 2022 – Deco Proteste – Editores Lda mot Autoridade Tributária e Aduaneira	25
2022/C 424/33	Mål C-508/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Braşov (Rumänien) den 27 juli 2022 – KL, PO mot Administrația Județeană a Finanțelor Publice Braşov	26
2022/C 424/34	Mål C-510/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 28 juli 2022 – Romaqua Group SA mot Societatea Națională Apele Minerale, Agenția Națională pentru Resurse Minerale	26
2022/C 424/35	Mål C-518/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 3 augusti 2022 – J.M.P. mot AP Assistenzprofis GmbH	27
2022/C 424/36	Mål C-523/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 4 augusti 2022 – UT mot SO	27
2022/C 424/37	Mål C-531/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polen) den 9 augusti 2022 – Getin Noble Bank m.fl.	28
2022/C 424/38	Mål C-545/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 15 augusti 2022 – Air Europa Lineas Aereas mot VO, GR	29
2022/C 424/39	Mål C-548/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di Fondi (Italien) den 18 augusti 2022 – M.M. mot Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze	29
2022/C 424/40	Mål C-562/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rayonen sad Burgas (Bulgarien) den 25 augusti 2022 – JD mot OB	30
2022/C 424/41	Mål C-573/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 26 augusti 2022 – A, B och Foreningen C mot Skatteministeriet	31
2022/C 424/42	Mål C-574/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofijski gradski sad (Bulgarien) den 26 augusti 2022 – Brottmål mot CI, VF, DY	32
2022/C 424/43	Mål C-583/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 7 september 2022 – brottmål mot MV	32
2022/C 424/44	Mål C-588/22 P: Överklagande ingett den 7 september 2022 av Ryanair DAC av den dom som tribunalen (tionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 22 juni 2022 i mål T-657/20, Ryanair mot kommissionen (Finnair II; Covid-19)	33
2022/C 424/45	Mål C-599/22: Talan väckt den 16 september 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland	34
2022/C 424/46	Mål C-602/22 P: Överklagande ingett den 16 september 2022 av ABLV Bank AS, i likvidation, av den dom som tribunalen (tionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 6 juli 2022 i mål T-280/18, ABLV Bank mot SRB	34
2022/C 424/47	Mål C-622/22: Talan väckt den 29 september 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Malta	36
Tribunalen		
2022/C 424/48	Mål T-500/22: Talan väckt den 16 augusti 2022 – Vleuten Insects och New Generation Nutrition mot kommissionen	37
2022/C 424/49	Mål T-550/22: Talan väckt den 5 september 2022 – QW mot kommissionen	38
2022/C 424/50	Mål T-551/22: Talan väckt den 5 september 2022 – QY mot kommissionen	39

2022/C 424/51	Mål T-553/22: Talan väckt den 6 september 2022 – RC mot kommissionen	39
2022/C 424/52	Mål T-556/22: Överklagande ingett den 8 september 2022 – House Foods Group mot CPVO (SK20)	40
2022/C 424/53	Mål T-560/22: Talan väckt den 5 september 2022 – Fachverband Eisenhüttenschlacken mot kommissionen	40
2022/C 424/54	Mål T-563/22: Talan väckt den 2 september 2022 – VP mot Cedefop	42
2022/C 424/55	Mål T-564/22: Överklagande ingett den 13 september 2022 – Pierre Balmain mot EUIPO – Story Time (Återgivning av ett lejonhuvud)	43
2022/C 424/56	Mål T-566/22: Överklagande ingett den 13 september 2022 – Sports Group Denmark mot EUIPO (ENDURANCE)	44
2022/C 424/57	Mål T-576/22: Överklagande ingett den 15 september 2022 – Bora Creations mot EUIPO – True Skincare (TRUE SKIN)	44
2022/C 424/58	Mål T-578/22: Talan väckt den 16 september 2022 – Europeiska datatillsynsmannen mot parlamentet och rådet	45
2022/C 424/59	Mål T-582/22: Talan väckt den 16 september 2022 – British Airways mot kommissionen	46
2022/C 424/60	Mål T-587/22: Talan väckt den 22 september 2022 – Crown Holdings och Crown Cork & Seal Deutschland mot kommissionen	47
2022/C 424/61	Mål T-588/22: Talan väckt den 22 september 2022 – Renco Valore mot kommissionen	48
2022/C 424/62	Mål T-589/22: Talan väckt den 22 september 2022 – Silgan Holdings m.fl. mot kommissionen . . .	49
2022/C 424/63	Mål T-590/22: Talan väckt den 22 september 2022 – Cristescu mot kommissionen	50
2022/C 424/64	Mål T-592/22: Överklagande ingett den 22 september 2022 – Liquid Advertising mot EUIPO – Liqui.do (Liquid+Arcade)	51
2022/C 424/65	Mål T-599/22: Talan väckt den 26 september 2022 – Hypo Vorarlberg Bank mot SRB	51
2022/C 424/66	Mål T-600/22: Talan väckt den 26 september 2022 – ST mot Frontex	53
2022/C 424/67	Mål T-605/22: Talan väckt den 27 september 2022 – RT mot rådet	54

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2022/C 424/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 418, 31.10.2022

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 408, 24.10.2022

EUT C 398, 17.10.2022

EUT C 389, 10.10.2022

EUT C 380, 3.10.2022

EUT C 368, 26.9.2022

EUT C 359, 19.9.2022

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 20 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Bundesrepublik Deutschland mot SpaceNet AG (C-793/19), Telekom Deutschland GmbH (C-794/19)

(Förenade målen C-793/19 och C-794/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Behandling av personuppgifter inom sektorn för elektronisk kommunikation – Konfidentialitet vid kommunikation – Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster – Generell och odifferentierad lagring av trafik- och lokaliseringssuppgifter – Direktiv 2002/58/EG – Artikel 15.1 – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 6, 7, 8, 11 och 52.1 – Artikel 4.2 FEU)

(2022/C 424/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesrepublik Deutschland

Motpart: SpaceNet AG (C-793/19), Telekom Deutschland GmbH (C-794/19)

Domslut

Artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009, jämförd med artiklarna 7, 8, 11 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas på så sätt

att den utgör hinder för nationella lagstiftningsåtgärder som i förebyggande syfte, för att bekämpa grov brottslighet och förhindra allvarliga hot mot allmän säkerhet, föreskriver att det ska ske en generell och odifferentierad lagring av trafik- och lokaliseringssuppgifter,

att den inte utgör hinder för lagstiftning

— som, för att skydda nationell säkerhet, tillåter att leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster åläggs att på ett generellt och odifferentierat sätt lagra trafik- och lokaliseringssuppgifter i situationer där den berörda medlemsstaten står inför ett allvarligt hot mot nationell säkerhet som har visat sig vara verkligt och aktuellt eller förutsebart, varvid beslutet om åläggande av nämnda lagringsskyldighet måste kunna bli föremål för effektiv kontroll antingen av en domstol eller av en oberoende myndighet, vars avgörande har bindande verkan, i syfte att kontrollera om någon av dessa situationer

föreligger och att de villkor och garantier som måste ställas upp är uppfyllda, och varvid åläggandet endast får meddelas för en period som måste vara tidsmässigt begränsad till vad som är strängt nödvändigt, men som kan förlängas om hotet fortfarande kvarstår,

- som, för att skydda nationell säkerhet, bekämpa grov brottslighet och förhindra allvarliga hot mot allmän säkerhet, föreskriver en riktad lagring av trafik- och lokaliseringssuppgifter vilken, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande faktorer, är avgränsad genom de kategorier av personer som berörs eller genom ett geografiskt kriterium, för en period som är tidsmässigt begränsad till vad som är strängt nödvändigt men som kan förlängas,
- som, för att skydda nationell säkerhet, bekämpa grov brottslighet och förhindra allvarliga hot mot allmän säkerhet, föreskriver en generell och odifferentierad lagring av IP-adresser som har tilldelats källan till en internetanslutning, för en period som är tidsmässigt begränsad till vad som är strängt nödvändigt,
- som, för att skydda nationell säkerhet, bekämpa brottslighet och skydda allmän säkerhet, föreskriver en generell och odifferentierad lagring av uppgifter om identiteten beträffande användare av elektroniska kommunikationsmedel, och
- som, för att bekämpa grov brottslighet eller, i ännu högre grad, skydda nationell säkerhet, tillåter att leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster genom ett beslut från behörig myndighet, vilket ska kunna bli föremål för en effektiv domstolskontroll, åläggs att, under en begränsad tidsperiod, skyndsamt säkra de trafik- och lokaliseringssuppgifter som dessa tjänsteleverantörer har tillgång till,

förutsatt att denna lagstiftning, genom klara och precisa regler, säkerställer att lagringen av uppgifterna i fråga iakttar tillämpliga materiella och formella villkor, och att de berörda personerna förfogar över effektiva garantier mot riskerna för missbruk.

(¹) EUT C 45, 10.2.2020.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 20 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – brottmål mot VD (C-339/20), SR (C-397/20),

(Förenade målen C-339/20 och C-397/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Den inre marknaden för finansiella tjänster – Marknadsmisshandling – Insiderhandel – Direktiv 2003/6/EG – Artikel 12.2 a och d – Förordning (EU) nr 596/2014 – Artikel 23.2 g och h – Finansmarknadsmyndighetens tillsyns- och utredningsbefogenheter – Allmänt intresse av att skydda finansmarknadens integritet i Europeiska unionen och allmänhetens förtroende för finansiella instrument – Möjlighet för finansmarknadsmyndigheten att begära in trafikuppgifter som innehas av en operatör som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster – Behandling av personuppgifter inom sektorn för elektroniska kommunikationstjänster – Direktiv 2002/58/EG – Artikel 15.1 – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 7, 8, 11 och 52.1 – Konfidentialitet vid kommunikation – Begränsningar – Lagstiftning som innebär att operatörer som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster generellt och odifferentierat ska lagra trafikuppgifter – Möjlighet för en nationell domstol att begränsa verkningarna i tiden av en fastställelse av att nationell lagstiftning som strider mot unionsrätten är ogiltig – Saknas)

(2022/C 424/03)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i brottmålen vid den nationella domstolen

VD (C-339/20), SR (C-397/20)

Domslut

1) Artikel 12.2 a och d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmisbruk), jämte artikel 23.2 g och h i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmisbruk (marknadsmisbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG, jämförda med artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009, och mot bakgrund av artiklarna 7, 8, 11 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så,

att de utgör hinder mot nationella lagstiftningsåtgärder som innebär att trafikuppgifter – i förebyggande syfte och för att bekämpa marknadsmisbruksbrott, inklusive insiderhandel – generellt och odifferentierat ska lagras i ett år från och med registreringsdagen.

2) Unionsrätten ska tolkas så att den utgör hinder mot att en nationell domstol, med stöd av nationell rätt, begränsar rättsverkningarna i tiden av en ogiltigförklaring av nationella bestämmelser som dels innebär att operatörer som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster åläggs en skyldighet att generellt och odifferentierat lagra trafikuppgifter, dels tillåter att sådana uppgifter lämnas ut till den behöriga finansmarknadsmyndigheten utan föregående tillstånd från en domstol eller en oberoende förvaltningsmyndighet, när dessa bestämmelser har ansetts vara oförenliga med artikel 15.1 i direktiv 2002/58, i dess lydelse enligt direktiv 2009/136, tolkad mot bakgrund av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Tillåtligheten av bevisning som erhållits med stöd av nationell lagstiftning som strider mot unionsrätten regleras, i enlighet med principen om medlemsstaternas processuella autonomi, av nationell rätt, förutsatt att bland annat likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen iakttas.

(¹) EUT C 359, 26.10.2020.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Admiral Gaming Network Srl m.fl. mot Agenzia delle Dogane e dei Monopoli m.fl.

(Förenade målen C-475/20–C-482/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Etableringsfrihet – Restriktioner – Hasardspel – Koncessioner för hantering av spel som spelas på spelautomater – Nationell lagstiftning som innebär att koncessionshavarna åläggs en avgift – Principen om skydd för berättigade förväntningar)

(2022/C 424/04)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Admiral Gaming Network Srl (C-475/20), Cirsa Italia SpA (C-476/20), Codere Network SpA (C-477/20), Gamenet SpA (C-478/20), NTS Network SpA (C-479/20), Sisal Entertainment SpA (C-480/20), Snaitech SpA, tidigare Cogetech SpA (C-481/20), Snaitech SpA, tidigare Snai SpA (C-482/20)

Motparter: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-475/20, C-477/20), Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-475/20, C-477/20, C-481/20), IGT Lottery SpA, tidigare Lottomatica Holding Srl (C-475/20), Se. Ma. di Francesco Senese (C-481/20)

Ytterligare deltagare i rättegången: Lottomatica Videolot Rete SpA (C-475/20), Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons) (C-476/20, C-478/20, C-480/20, C-482/20) m.fl.

Domslut

- 1) Artikel 49 FEUF ska tolkas på så sätt att i den mån det är fastställt att en nationell lagstiftning som föreskriver en avgift som innebär en sänkning av ersättningen till koncessionshavare med ansvar för att hantera spel som spelas på spelautomater medför en inskränkning av den frihet som garanteras genom nämnda fördragsbestämmelse, utgör den bestämmelsen hinder för att en sådan inskränkning kan motiveras av mål som uteslutande grundar sig på överväganden som syftar till att stärka de offentliga finanserna.
- 2) I den mån artikel 49 FEUF är tillämplig på en nationell åtgärd av nu aktuellt slag, utgör principen om skydd för berättigade förväntningar i princip inte hinder för en nationell lagstiftning som innebär att den ersättning som enligt koncessionsavtal som ingåtts mellan bolag och den berörda medlemsstatens myndigheter ska betalas till koncessionshavarna tillfälligt minskas under koncessionsavtalens löptid. Detta gäller dock inte om det, med hänsyn till i vilken omfattning minskningen av ersättningen påverkar lönsamheten för de investeringar som koncessionshavarna gjort och huruvida minskningen införts plötsligt och på ett oförutsägbart sätt, ska anses att koncessionshavarna inte getts nödvändig tid för att anpassa sig till denna nya situation.

⁽¹⁾ EUT C 28, 25.1.2021.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesarbeitsgericht – Tyskland) – XP (C-518/20) och AR mot St. Vincenz-Krankenhaus GmbH (C-727/20), Fraport AG Frankfurt Airport Services Worldwide

(Förenade målen C-518/20 och C-727/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet – Arbetstidens förläggning – Artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Direktiv 2003/88/EG – Artikel 7.1 – Rätt till årlig betald semester – Fullständig invaliditet eller arbetsoförmåga på grund av sjukdom som har uppkommit under en referensperiod – Nationell lagstiftning enligt vilken rätten till årlig betald semester går förlorad vid utgången av en viss period – Arbetsgivarens skyldighet att ge arbetstagaren möjlighet att utöva sin rätt till årlig betald semester)

(2022/C 424/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: XP (C-518/20), AR (C-727/20)

Motparter: Fraport AG Frankfurt Airport Services Worldwide (C-518/20), St. Vincenz-Krankenhaus GmbH (C-727/20)

Domslut

Artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden och artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

ska tolkas så, att

de utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken den rätt till årlig betald semester som en arbetstagare har förvärvat för en referensperiod under vilken denna arbetstagare faktiskt har arbetat innan han eller hon befann sig i fullständig invaliditet eller arbetsoförmåga på grund av en sedan dess kvarstående sjukdom kan gå förlorad – oavsett om detta sker vid utgången av en enligt nationell lagstiftning tillåten överföringsperiod eller senare – trots att arbetsgivaren inte i tillräckligt god tid har gett arbetstagaren möjlighet att utöva denna rätt.

(¹) EUT C 19, 18.01.2021
EUT C 169, 03.05.2021.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt B mot W AG

(Mål C-538/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Etableringsfrihet – Artiklarna 49 och 54 FEUF – Avdrag för definitiva förluster i ett fast driftsställe i utlandet – Stat som avstått från sin rätt att beskatta genom ett skatteavtal – Huruvida situationer är jämförbara)

(2022/C 424/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt B

Motpart: W AG

Ytterligare deltagare i rättegången: Bundesministerium der Finanzen,

Domslut

Artiklarna 49 och 54 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken ett bolag med hemvist i denna medlemsstat inte från den skattepliktiga vinsten kan dra av definitiva förluster som uppkommit för bolagets fasta driftsställe i en annan medlemsstat för det fall att hemvistmedlemsstaten har avstått från sin rätt att beskatta vinsten för detta fasta driftsställe enligt ett skatteavtal.

(¹) EUT C 35, 1.2.2021

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 september 2022 – International Management Group (IMG) mot Europeiska kommissionen

(Förenade målen C-619/20 P och C-620/20 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Utvecklingssamarbete – Genomförande av unionens budget genom indirekt förvaltning av en internationell organisation – Beslut att inte längre anförtro budgetgenomförandeuppgifter åt en enhet till följd av tvivel på dess ställning som internationell organisation – Talan om ogiltigförklaring – Verkställighet av en dom om ogiltigförklaring – Rättskraft – Skyldigheter och befogenheter för upphovsmannen till den ogiltigförklarade rättsakten – Förberedande rättsakt – Upptagande till prövning – Begäran om ersättning – Rättsregel som syftar till att ge rättigheter åt enskilda – Unionens budgetförordningar – Omsorgsplikt – Huruvida det föreligger ett tillräckligt allvarligt åsidosättande av denna plikt – Konkret bedömning från fall till fall – Ideell skada – Lämplig och tillräcklig gottgörelse genom ogiltigförklaring av den rättsstridiga rättsakten – Ekonomisk skada – Tvisten är inte färdig för avgörande – Återförvisning av målet till tribunalen)

(2022/C 424/07)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: International Management Group (IMG) (ombud: J.-Y. de Cara och L. Levi, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Baquero Cruz et J. Norris)

Domslut

- 1) Målen C-619/20 P och C-620/20 P förenas vad gäller domen.
- 2) Överklagandet i mål C-619/20 P ogillas.
- 3) Domen från Europeiska unionens tribunal av den 9 september 2020, IMG/kommissionen (T-381/15 RENV, EU:T:2020:406), upphävs i den del tribunalen där ogillade International Management Groups (IMG) yrkande om ersättning för skada till följd av Europeiska kommissionens beslut, i dess skrivelse av den 8 maj 2015, att inte längre ingå nya delegeringsavtal för indirekt förvaltning med IMG.
- 4) Överklagandet i mål C-620/20 P ogillas i övrigt.
- 5) Talan i mål T-381/15 RENV ogillas i den mån den rör begäran om ersättning för ideell skada till Internationell Management Group (IMG) till följd av det beslut som avses i punkt 3 ovan i detta domslut.
- 6) Mål T-381/15 RENV återförvisas till Europeiska unionens tribunal för prövning av det yrkande som avses i punkt 3 ovan i detta domslut, i den mån det rör den materiella skada som International Management Group (IMG) har åberopat.
- 7) International Management Group (IMG) ska ersätta rättegångskostnaderna i mål C-619/20 P.
- 8) Frågan om rättegångskostnader anstår i målen C-620/20 P och T-381/15 RENV.

⁽¹⁾ EUT C 28, 25.1.2021.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Italien) – Sea Watch eV mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (C-14/21 och C-15/21), Capitaneria di Porto di Palermo (C-14/21), Capitaneria di Porto di Porto Empedocle (C-15/21)

(Mål C-14/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Sök- och räddningsverksamhet avseende personer som befinner sig i sjönöd, där verksamheten bedrivs i humanitärt syfte av en icke-statlig organisation – Tillämpligt regelverk för fartygen – Direktiv 2009/16/EG – Förenta nationernas havsrättskonvention – Internationell konvention om säkerheten för människoliv till sjöss – Flaggstats respektive hamnstats behörighet och befogenhet – Inspektion och kvarhållande av fartyg)

(2022/C 424/08)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sea Watch eV

Motparter: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (C-14/21 och C-15/21), Capitaneria di Porto di Palermo (C-14/21), Capitaneria di Porto di Porto Empedocle (C-15/21),

Domslut

1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2110 av den 15 november 2017,

ska tolkas på följande sätt:

- Direktivet är tillämpligt på fartyg som, trots att de av flaggstaten har klassificerats och certifierats som "lastfartyg", i praktiken systematiskt används av en humanitär organisation för icke-kommersiell verksamhet i form av sök- och räddningsverksamhet avseende personer som befinner sig i sjönöd.
- Direktivet utgör hinder mot att en nationell lagstiftning, varigenom detta direktiv införlivas med nationell rätt, begränsar dess tillämplighet till att endast gälla fartyg som används för kommersiell verksamhet.

2) Artikel 11 b i direktiv 2009/16, i dess lydelse enligt direktiv 2017/2110, jämförd med bilaga I, del II, i detta direktiv i dess ändrade lydelse, ska tolkas så, att hamnstaten får genomföra tilläggsinspektioner på fartyg som bedriver systematisk sök- och räddningsverksamhet och som befinner sig i en av hamnstatens hamnar eller i vatten som omfattas av dess jurisdiktion, sedan det aktuella fartyget har rest in i dessa vatten och all omlastning och landsättning av de personer som respektive fartygs befälhavare beslutat att bistå har ägt rum. Detta gäller under förutsättning att nämnda stat, med stöd av väl underbyggda rättsliga och faktiska omständigheter, har fastställt att det förelåg allvarliga tecken på fara för hälsa, säkerhet, arbetsvillkoren ombord eller miljö, med hänsyn till fartygens driftförhållanden.

3) Artikel 13 i direktiv 2009/16, i dess lydelse enligt direktiv 2017/2110, ska tolkas så, att när mer ingående inspektioner företas enligt denna artikel får hamnstaten beakta att fartyg som av flaggstaten har klassificerats och certifierats som "lastfartyg" i praktiken används för systematisk sök- och räddningsverksamhet avseende personer som befinner sig i sjönöd, i samband med en kontroll som görs i syfte att – med stöd av väl underbyggda rättsliga och faktiska omständigheter – bedöma huruvida det föreligger fara för personer, egendom eller miljö med hänsyn till dessa fartygs driftförhållanden. Hamnstaten har däremot inte befogenhet att kräva bevis för att nämnda fartyg innehar andra certifikat än de som hamnstaten utfärdat eller att fartygen efterlever samtliga bestämmelser som är tillämpliga på en annan klassificering.

- 4) Artikel 19 i direktiv 2009/16, i dess lydelse enligt direktiv 2017/2110, ska tolkas så, att för det fall det styrkts att fartyg – som i praktiken används för systematisk sök- och räddningsverksamhet avseende personer som befinner sig i sjönöd samtidigt som dessa fartyg har klassificerats och certifierats som "lastfartyg" av en medlemsstat med ställning som flaggstat – har framförts på ett sätt som innebär en fara för personer, egendom eller miljö, får den medlemsstat som har ställning som flaggstat inte som villkor för att avstå från att kvarhålla dessa fartyg eller för att häva ett sådant kvarhållande kräva att fartygen förfogar över för verksamheten lämpliga certifikat och efterlever samtliga motsvarande bestämmelser. Denna stat får däremot kräva att specifika avhjälpande åtgärder vidtas i fråga om säkerhet, förhindrande av förening samt avseende boende- och arbetsförhållanden ombord under förutsättning att dessa avhjälpande åtgärder motiveras av att det föreligger brister som medför en uppenbar risk för säkerhet, hälsa eller miljö och som innebär att fartyget inte kan framföras under förhållanden som garanterar säkerheten till havs. Sådana avhjälpande åtgärder måste vidare vara lämpliga, nödvändiga och proportionerliga för detta ändamål. Hamnstatens vidtagande och verkställighet av dessa åtgärder ska ske med iakttagande av ett lojalt samarbete med flaggstaten och med hänsyn till dessa två staters respektive befogenheter.

(¹) EUT C 98, 22.3.2021.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesarbeitsgericht – Tyskland) – LB mot TO

(Mål C-120/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet – Arbetstidens förläggning – Artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Direktiv 2003/88/EG – Artikel 7 – Rätt till årlig betald semester – Ekonomisk ersättning för icke uttagen semester efter det att anställningen avslutats – Preskriptionstid på tre år – Den tidpunkt då preskriptionstiden börjar löpa – Arbetstagaren ska informeras i tillräcklig utsträckning)

(2022/C 424/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: LB

Motpart: TO

Domslut

Artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden och artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

ska tolkas så,

att de utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken den rätt till årlig betald semester som en arbetstagare förvärvat under en referensperiod preskriberas vid utgången av en treårsperiod som börjar löpa i slutet av det år då denna rättighet uppkom, när arbetsgivaren inte verkligen har gett arbetstagaren möjlighet att utöva denna rättighet.

(¹) EUT C 182, 10.5.2021

Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – GM mot Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal och Terrorrelhárítási Központ

(Mål C-159/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensam asyl- och invandringspolitik – Direktiv 2011/95/EU – Normer för när flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande ska beviljas – Återkallande av status – Direktiv 2013/32/EU – Gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd – Inverkan på den nationella säkerheten – En specialiserad myndighets ställningstagande – Tillgång till akten)

(2022/C 424/10)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: GM

Motpart: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal och Terrorrelhárítási Központ

Domslut

- 1) Artikel 23.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd, jämförd med artikel 45.4 i samma direktiv och mot bakgrund av den allmänna unionsrättsliga principen om rätt till god förvaltning samt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så, att

de utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken den berörda personen eller dennas rådgivare, när ett beslut om avslag på en ansökan om internationellt skydd eller om återkallande av ett sådant skydd grundas på sådana uppgifter vilkas röjande skulle äventyra den ifrågavarande medlemsstatens nationella säkerhet, endast kan få tillgång till dessa uppgifter efter att ha beviljats tillstånd därtill, inte delges ens väsentliga delar av de skäl på grundval av vilka sådana beslut har antagits och inte under några omständigheter vid administrativa förfaranden eller domstolsförfaranden får använda de uppgifter som de kunnat få tillgång till.

- 2) Artiklarna 4.1, 4.2, 10.2, 10.3, 11.2 och 45.3 i direktiv 2013/32, jämförda med artiklarna 14.4 a och 17.1 d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet,

ska tolkas så, att

de utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken den beslutande myndigheten, när organ med specialiserade uppgifter avseende den nationella säkerheten genom ett icke-motiverat yttrande har konstaterat att en person utgör ett hot mot denna säkerhet, är systematiskt skyldig att neka denna person subsidiärt skydd eller att återkalla internationellt skydd som tidigare beviljats denna person, på grundval av detta yttrande.

3) Artikel 17.1 b och c i direktiv 2011/95

ska tolkas så, att

den inte utgör hinder för att en sökande, med stöd av denna bestämmelse, nekas status som alternativt skyddsbehövande på grundval av en brottmålsdom som de behöriga myndigheterna redan kände till, när dessa myndigheter, efter ett tidigare förfarande, har beviljat sökanden en flyktingstatus som därefter har återkallats.

(¹) EUT C 228, 14.06.2021.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Las Palmas de Gran Canaria – Spanien) – Zulima mot Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

(Mål C-215/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Avtal om löpande kredit – Oskälighet hos klausulen om kreditränta – Talan som väcks av en konsument i syfte att avtalet ska förklaras ogiltigt – Tillgodoseende av konsumentens krav vid sidan om domstolsförfarandet – Uppkomna kostnader som nämnda konsument ska bära – Effektivitetsprincipen – Nationella bestämmelser som kan avskräcka samma konsument från att utöva de rättigheter som följer av direktiv 93/13/EEG)

(2022/C 424/11)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Las Palmas de Gran Canaria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Zulima

Svarande: Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

Domslut

Artikel 6.1 och artikel 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal, jämförda med effektivitetsprincipen,

ska tolkas så,

att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, enligt vilken den berörda konsumenten, i ett domstolsförfarande om fastställelse av om ett villkor i ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument är oskäligt, för det fall att konsumentens krav tillgodoses vid sidan om domstolsförfarandet, ska bära sina rättegångskostnader, under förutsättning att den domstol vid vilken talan väckts beaktar en eventuell ond tro hos den berörda näringsidkaren och i förekommande fall förpliktar den sistnämnda att ersätta de kostnader som uppkommit för konsumenten med anledning av det förfarande som den tvingats inleda för att göra gällande de rättigheter som följer av direktiv 93/13.

(¹) EUT C 320, 9.8.2021.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat mot MA (C-245/21), PB (C-245/21), LE (C-248/21),

(Förenade målen C-245/21 och C-248/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EU) nr 604/2013 – Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd – Artiklarna 27 och 29 – Överföring av den berörda personen till den medlemsstat som är ansvarig för att pröva hans eller hennes ansökan – Avbruten överföring till följd av covid-19-pandemin – Omöjlighet att genomföra överföringen – Domstolsskydd – Konsekvenser för överföringsfristen)

(2022/C 424/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat

Motpart: MA (C-245/21), PB (C-245/21), LE (C-248/21),

Domslut

Artikel 27.4 och artikel 29.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat

ska tolkas så,

att den frist för överföring som föreskrivs i sistnämnda bestämmelse inte avbryts när de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, med stöd av nämnda artikel 27.4, fattar ett beslut att tills vidare avbryta verkställigheten av ett överföringsbeslut, med motiveringen att det är praktiskt omöjligt att verkställa ett överföringsbeslut på grund av covid-19-pandemin.

⁽¹⁾ EUT C 278, 12.07.2021.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent – Belgien) – The Escape Center BVBA mot Belgische Staat

(Mål C-330/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 98 – Möjlighet för medlemsstaterna att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på leveranser av vissa varor och tjänster – Bilaga III, punkt 14 – Begreppet ”utnyttjande av sportanläggningar” – Träningslokaler – Individuell handledning eller handledning i grupp)

(2022/C 424/13)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Escape Center BVBA

Motpart: Belgische Staat

Domslut

Artikel 98.2 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförd med punkt 14 i bilaga III till detta direktiv,

ska tolkas så,

att en reducerad mervärdesskattesats kan tillämpas på ett tillhandahållande av tjänster som består i beviljande av en rätt att utnyttja en träningslokals sportanläggningar och tillhandahållande av individuell handledning eller handledning i grupp, när denna handledning är knuten till användningen av dessa anläggningar och är nödvändig för utövandet av idrotten eller den fysiska träningen, eller när handledningen är underordnad rätten att använda sportanläggningarna eller den faktiska användningen av dem.

(¹) EUT C 338, 23.8.2021.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla – Spanien) – Vicente mot Delia

(Mål C-335/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Direktiv 93/13/EEG – Otillbörliga affärsmetoder gentemot konsumenter – Effektivitetsprincipen – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Summariskt förfarande för indrivning av advokatarvoden – Fråga huruvida vissa villkor i ett arvodesavtal eventuellt är oskäligen – Nationell lagstiftning som inte föreskriver en möjlighet till domstolsprövning – Artikel 4.2 – Undantagets räckvidd – Direktiv 2005/29/EG – Artikel 7 – Vilseledande affärsmetod – Avtal som ingåtts mellan en advokat och dennes klient, enligt vilket klienten inte kan återkalla sin talan, utan advokatens kännedom eller i strid med dennes rekommendationer, vid äventyr av en ekonomisk straffavgift)

(2022/C 424/14)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vicente

Motpart: Delia

Domslut

1) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011, jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så, att

den utgör hinder för en nationell lagstiftning om ett summariskt förfarande för betalning av advokatarvoden, enligt vilken ett betalningskrav mot en klient som är konsument ska bli föremål för ett avgörande från en myndighet som inte är en domstol, varvid en domstol kommer ett medverka först vid en begäran om omprövning av detta beslut, och denna domstol inte kan kontrollera, i förekommande fall på eget initiativ, om villkoren i det avtal som ligger till grund för det begärda arvodet är oskäligen, eller låta parterna lägga fram annan bevisning än den skriftliga bevisning som redan lagts fram inför en myndighet som inte är en domstol.

- 2) Artikel 4.2 i direktiv 93/13, i dess lydelse enligt direktiv 2011/83,

ska tolkas så, att

en klausul i ett avtal som ingåtts mellan en advokat och dennes klient, enligt vilken klienten åtar sig att följa advokatens instruktioner, att inte agera utan advokatens kännedom eller i strid med dennes rekommendationer och att inte själv återkalla sin talan i det domstolsförfarande som denne har anförtrott advokaten att sköta, vid äventyr av en ekonomisk påföljd, inte omfattas av undantaget i denna bestämmelse.

- 3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004

ska tolkas så, att

den omständigheten att det i det avtal som ingåtts mellan en advokat och dennes klient införs en klausul i vilken det föreskrivs att klienten ska betala en ekonomisk straffavgift om denne själv återkallar sin talan i det domstolsförfarande som denne har anförtrott åt advokaten att sköta, varvid denna klausul hänvisar till en yrkesorganisations räknatabell och inte har nämnts i det kommersiella erbjudandet eller i den information som lämnades innan avtalet ingicks, ska anses utgöra en "vilsledande" affärsmetod, i den mening som avses i artikel 7 i direktivet, såvitt den medför eller sannolikt kommer att medföra att genomsnittskonsumenten fattar ett affärsbeslut som denne annars inte skulle ha fattat, vilket det ankommer på den nationella domstolen att pröva.

(¹) EUT C 382, 20.9.2021

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 22 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht – Tyskland) – SI m.fl. mot Bundesrepublik Deutschland

(Mål C-497/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa – Gränskontroller, asyl och invandring – Asylpolitik – Direktiv 2013/32/EU – Gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd – Ansökan om internationellt skydd – Grunder för att avvisa ansökan – Artikel 2 q – Begreppet "efterföljande ansökan" – Artikel 33.2 d – Ansökan om internationellt skydd har avvisats av en medlemsstat sedan den berörda personen har fått avslag på en tidigare ansökan som lämnats in i Konungariket Danmark – Konungariket Danmark har antagit ett slutligt beslut)

(2022/C 424/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SI, TL, ND, VH, YT, HN

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Domslut

Artikel 33.2 d i rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd, jämförd med artikel 2 q i samma direktiv och med artikel 2 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, som fogats till EU-fördraget och EUF-fördraget,

ska tolkas så,

att den utgör hinder mot lagstiftning i en annan medlemsstat än Konungariket Danmark som innebär att denna andra medlemsstat helt eller delvis får avvisa en sådan ansökan om internationellt skydd som avses i artikel 2 b i direktivet och som har lämnats in i denna andra medlemsstat av en tredjelandsmedborgare eller statslös person vars tidigare ansökan om internationellt skydd har avslagits av Konungariket Danmark.

(¹) EUT C 502, 13.12.2021.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 6 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Judecătoria Târgu-Mureş – Rumänien) – förfarande inlett av Delgaz Grid SA

(Mål C-95/22) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Artikel 82 FEUF – Rätt till information vid straffrättsliga förfaranden – Rätten att bli informerad om anklagelsen – Direktiv 2012/13/EU – Artikel 6.1 – Tillämpningsområde – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Effektivt rättsmedel – Klagomål gällande att brottmålsförfarandet tagit orimligt lång tid – Nationell lagstiftning enligt vilken ett sådant klagomål endast får anföras av personer som har ställning som misstänkt eller tilltalad – Artikel 267 FEUF – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Uppenbart att domstolen saknar behörighet)

(2022/C 424/16)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Judecătoria Târgu-Mureş

Part i målet vid den nationella domstolen

Delgaz Grid SA

Avgörande

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara den fråga som har ställts av Judecătoria Târgu-Mureş (Förstainstansdomstolen i Târgu-Mureş, Rumänien) genom beslut av de 28 januari 2022

(¹) Datum för inlämnande: 11.02.2022.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil de Prud'hommes d'Agen (Frankrike) den 21 april 2022 – XT mot Keolis Agen SARL

(Mål C-271/22)

(2022/C 424/17)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Parter i det nationella målet

Kärande: XT

Svarande: Keolis Agen SARL

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden⁽¹⁾ tolkas så, att den är direkt tillämplig på förhållandet mellan ett privat transportföretag, som har ett enda uppdrag att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, och dess anställda, särskilt mot bakgrund av liberaliseringen av sektorn för järnvägstransport av passagerare?
- 2) Vilken uppskovstid är rimlig beträffande fyra veckors intjänad betald semester, i den mening som avses i artikel 7.1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003, vid en period för intjäning av betald semester på ett år?
- 3) Utgör artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 hinder för tillämpningen av en obegränsad uppskovstid i avsaknad av nationella bestämmelser i lag eller avtal som fastställer denna period?

⁽¹⁾ EUT L 299, 2003, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil de Prud'hommes d'Agen (Frankrike) den 21 april 2022 – KH mot Keolis Agen SARL

(Mål C-272/22)

(2022/C 424/18)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Parter i det nationella målet

Sökande: KH

Svarande: Keolis Agen SARL

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens⁽¹⁾ förläggning i vissa avseenden tolkas så, att den är direkt tillämplig på förhållandet mellan ett privat transportföretag, som har ett enda uppdrag att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, och dess anställda, särskilt mot bakgrund av liberaliseringen av sektorn för järnvägstransport av passagerare?
- 2) Vilken uppskovstid är rimlig beträffande fyra veckors intjänad betald semester, i den mening som avses i artikel 7.1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003, vid en period för intjäning av betald semester på ett år?

- 3) Utgör artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 hinder för tillämpningen av en obegränsad uppskovstid i avsaknad av nationella bestämmelser i lag eller avtal som fastställer denna period?

(¹) EUT L 299, 2003, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil de Prud'hommes d'Agen (Frankrike) den 21 april 2022 – BX mot Keolis Agen SARL

(Mål C-273/22)

(2022/C 424/19)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Parter i det nationella målet

Kärande: BX

Svarande: Keolis Agen SARL

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning (¹) i vissa avseenden tolkas så, att den är direkt tillämplig på förhållandet mellan ett privat transportföretag, som har ett enda uppdrag att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, och dess anställda, särskilt mot bakgrund av liberaliseringen av sektorn för järnvägstransport av passagerare?
- 2) Vilken uppskovstid är rimlig beträffande fyra veckors intjänad betald semester, i den mening som avses i artikel 7.1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003, vid en period för intjäning av betald semester på ett år?
- 3) Utgör artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 hinder för tillämpningen av en obegränsad uppskovstid i avsaknad av nationella bestämmelser i lag eller avtal som fastställer denna period?

(¹) EUT L 299, 2003, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil de Prud'hommes d'Agen (Frankrike) den 21 april 2022 – FH mot Keolis Agen SARL

(Mål C-274/22)

(2022/C 424/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Parter i det nationella målet

Klagande: FH

Motpart: Keolis Agen SARL

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens⁽¹⁾ förläggning i vissa avseenden tolkas så, att den är direkt tillämplig på förhållandet mellan ett privat transportföretag, som har ett enda uppdrag att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, och dess anställda, särskilt mot bakgrund av liberaliseringen av sektorn för järnvägstransport av passagerare?
- 2) Vilken uppskovstid är rimlig beträffande fyra veckors intjänad betald semester, i den mening som avses i artikel 7.1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003, vid en period för intjäning av betald semester på ett år?
- 3) Utgör artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 hinder för tillämpningen av en obegränsad uppskovstid i avsaknad av nationella bestämmelser i lag eller avtal som fastställer denna period?

⁽¹⁾ EUT 2003, L 299, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil de Prud'hommes d'Agen (Frankrike) den 21 april 2022 – NW mot Keolis Agen SARL

(Mål C-275/22)

(2022/C 424/21)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Parter i det nationella målet

Sökande: NW

Svarande: Keolis Agen SARL

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens⁽¹⁾, förläggning i vissa avseenden tolkas så, att den är direkt tillämplig på förhållandet mellan ett privat transportföretag, som har ett enda uppdrag att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, och dess anställda, särskilt mot bakgrund av liberaliseringen av sektorn för järnvägstransport av passagerare?
- 2) Vilken uppskovstid är rimlig beträffande fyra veckors intjänad betald semester, i den mening som avses i artikel 7.1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003, vid en period för intjäning av betald semester på ett år?
- 3) Utgör artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 hinder för tillämpningen av en obegränsad uppskovstid i avsaknad av nationella bestämmelser i lag eller avtal som fastställer denna period?

⁽¹⁾ EUT 2003, L 299, s. 9.

Överklagande ingett den 12 maj 2022 av the airscreen company GmbH & Co. KG av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 7 mars 2022 i mål T-382/21, the airscreen company GmbH & Co. KG mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-320/22)

(2022/C 424/22)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: the airscreen company GmbH & Co. KG (ombud: O. Spieker, D. Mienert, J. Selbmann, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Moviescreens Rental GmbH

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 28 september 2022 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Kroatien) den 16 maj 2022 – Centar za restrukturiranje i prodaju mot PROM-VIDIJA d.o.o.

(Mål C-327/22)

(2022/C 424/23)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Parter i det nationella målet

Klagande: Centar za restrukturiranje i prodaju

Motpart: PROM-VIDIJA d.o.o.

Tolkningsfråga

Ska bestämmelsen i artikel 121 i Sudski poslovnik (domstolarnas rättegångsregler) och instruktionen från ordföranden vid Visoki trgovački sud (appelldomstol i handelsrättsliga mål) av den 20 januari 2022, enligt vilka avgöranden inte får expedieras, om de inte fullt ut har handlagts enligt den ordningsföljd som föreskrivs i denna instruktion anses förenliga med artikel 19.1 FEU och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

Överklagande ingett den 24 maj 2022 av Anna Hrebenyuk av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 23 mars 2022 i mål T-252/21, Anna Hrebenyuk mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-338/22 P)

(2022/C 424/24)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Anna Hrebenyuk (ombud: H.-J. Ruhl, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Europeiska unionens domstol (prövningstillståndsavdelningen) har den 22 september 2022 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 25 maj 2022 av Laboratorios Ern, SA av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 16 mars 2022 i mål T-315/21, Laboratorios Ern mot EUIPO – Nordesta (APIAL)

(Mål C-342/22 P)

(2022/C 424/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Laboratorios Ern, SA (ombud: I. Miralles Llorca, abogada)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Nordesta GmbH

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) beslutade den 28 september 2022 att inte meddela prövningstillstånd och att Laboratorios Ern, SA skulle bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia grad (Bulgarien) den 13 juli 2022 – Agentsia "Patna infrastruktura" mot Rakovoditel na upravlyavashtia organ na operativna programa "Transport" 2007 – 2013 i direktor na direksia "Koordinatsia na programi i proekti" v Ministerstvoto na transporta

(Mål C-471/22)

(2022/C 424/26)

Rättegångsspråk: Bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agentsia "Patna infrastruktura"

Motpart: Rakovoditel na upravlyavashtia organ na operativna programa "Transport" 2007 – 2013 och direktor na direksia "Koordinatsia na programi i proekti" v Ministerstvoto na transporta

Tolkningsfrågor

- 1) Kan Europeiska kommissionens beslut av den 27 juli 2021 C(2021) 5739 om delvis upphävande av stödet från Sammanhållningsfonden för det operativa programmet "Transport" 2007–2013 inom ramen för målet "konvergens" i Bulgarien, CCI2007BG161PO004 mot bakgrund av kraven beträffande den genomförda undersökningens rättsliga grund, motivering, fullständighet och objektivitet, enligt artikel 296 tredje stycket FEUF och principen om god förvaltning enligt artikel 41 i stadgan, anses vara giltigt?
- 2) Ska artikel 100 i rådets förordning nr 1083/2006 (¹) tolkas så, att Europeiska kommissionen inte är skyldig att fastställa, undersöka och klassificera alla rättsligt relevanta fakta i förfarandet för att dess beslut ska vara rättsenliga, utan att den är skyldig att begränsa sina slutsatser till kommunikationen och utbytet av yttranden och meddelanden från medlemsstaten och dra slutsatser enbart av dessa?

- 3) Har de behöriga nationella myndigheterna, i en sådan situation som den aktuella där det finns en slutlig rättsakt från Europeiska kommissionen genom vilken en finansiell korrigerings har fastställts gentemot en medlemsstat på grund av en oegentlighet i fråga om användningen av Europeiska unionens medel i samband med tre olika upphandlingsförfaranden, en skyldighet att genomföra ett eget förfarande för att fastställa oegentligheter, så att de kan göra en rättsenlig finansiell korrigerings enligt artikel 98 i förordning nr 1083/2006?
- 4) Om ovanstående fråga besvaras nekande, ska det då anses att personers rätt att, delta i det förfarande där medlemsstaterna beslutar om en finansiell korrigerings, är garanterad i överensstämmelse med rätten till god förvaltning enligt artikel 41 i stadgan?
- 5) Ska artikel 47 i stadgan tolkas så, i en sådan situation som den aktuella, där det finns en slutlig rättsakt från Europeiska kommissionen, genom vilken en finansiell korrigerings på grund av en oegentlighet i fråga om användningen av Europeiska unionens medel har fastställts gentemot en medlemsstat i samband med tre olika upphandlingsförfaranden, att en nationell domstol är bunden av det som fastställts av Europeiska kommissionen och av dess slutsatser, när den har att avgöra en talan avseende en finansiell korrigerings som den behöriga nationella myndigheten har gjort beträffande ett av dessa upphandlingsförfaranden, eller följer det av den anförda bestämmelsen att denna domstol är skyldig att inom ramen för ett omfattande domstolsförfarande med alla medel som föreskrivs i lagen fastställa och undersöka de rättsligt betydelsefulla fakta och omständigheterna i tvisten och därmed tillhandahålla en lämplig rättslig lösning?
- 6) Om ovanstående fråga besvaras på så sätt att den nationella domstolen är bunden av Europeiska kommissionens beslut och de omständigheter som denna har fastställt, kan det då anses att de personer som har varit föremål för en finansiell korrigerings är garanterade rätten till ett effektivt rättsmedel och en rättvis rättegång enligt artikel 47 i stadgan?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 (EUT L 210, 2006, s. 25).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 14 juli 2022 – NO mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-472/22)

(2022/C 424/27)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i det nationella målet

Klagande: NO

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 49 FEUF (etableringsfrihet) och/eller artikel 63 FEUF (fri rörlighet för kapital) tolkas i den mening att de utgör hinder för en lagbestämmelse eller praxis på skatteområdet i en medlemsstat, i kraft av vilken, i samband med fastställande av inkomstskatt för fysiska personer i den medlemsstaten, en skattelättnad tillämpas, bestående av beskattning av 50 % av vinsten från en aktieöverlåtelse, på aktieöverlåtelser i bolag som bildats enligt nationell rätt, men inte på aktieöverlåtelser i bolag som bildats i en annan medlemsstat?

2. Ska artikel 49 FEUF (etableringsfrihet) och/eller artikel 63 FEUF (fri rörlighet för kapital) tolkas i den mening att de utgör hinder för en lagbestämmelse eller praxis på skatteområdet i en medlemsstat, i kraft av vilken, i samband med fastställande av inkomstskatt för fysiska personer i den medlemsstaten, en skattelättnad tillämpas, bestående av beskattning av 50 % av vinsten från en aktieöverlåtelse, på aktieöverlåtelser i bolag som har sitt verkliga säte på nationellt territorium, men inte på aktieöverlåtelser i bolag som har sitt verkliga säte på en annan medlemsstats territorium?
3. Ska artikel 49 FEUF (etableringsfrihet) och/eller artikel 63 FEUF (fri rörlighet för kapital) tolkas i den mening att de utgör hinder för en lagbestämmelse eller praxis på skatteområdet i en medlemsstat, i kraft av vilken, i samband med fastställande av inkomstskatt för fysiska personer i den medlemsstaten, en skattelättnad tillämpas, bestående av beskattning av 50 % av vinsten från en aktieöverlåtelse, på aktieöverlåtelser i bolag med skatterättslig hemvist på nationellt territorium, men inte på aktieöverlåtelser i bolag med skatterättslig hemvist på en annan medlemsstats territorium?
4. Ska artikel 49 FEUF (etableringsfrihet) och/eller artikel 63 FEUF (fri rörlighet för kapital) tolkas i den mening att de utgör hinder för en lagbestämmelse eller praxis på skatteområdet i en medlemsstat, i kraft av vilken, i samband med fastställande av inkomstskatt för fysiska personer i den medlemsstaten, en skattelättnad tillämpas, bestående av beskattning av 50 % av vinsten från en aktieöverlåtelse, på aktieöverlåtelser i bolag som bedriver sin verksamhet på nationellt territorium, men inte på aktieöverlåtelser i bolag som bedriver sin verksamhet på en annan medlemsstats territorium?
5. Ska principen om förbud mot förfarandemissbruk tolkas i den mening att den ska tillämpas på en aktieöverlåtelse som den i det nu aktuella målet, som i allt väsentligt ger ett resultat som motsvarar en utdelning, och vars rättsliga form valdes av skattebetalaren främst för att omfattas av en skattelättnad enligt nationell rätt som är tillämplig uteslutande på kapitalvinster avseende värdeökningar på värdepapper, under omständigheter som de i förevarande mål, där bekräftelsen av att skattebetalaren omfattas av skattelättnaden är avhängig möjligheten att denne återoppar och nyttjar etableringsfriheten i artikel 49 FEUF och/eller den fria rörligheten för kapital i artikel 63 FEUF?
6. Ska principen om förbud mot förfarandemissbruk tolkas i den mening att den utgör hinder för en skattebetalare att återoppar och nyttja etableringsfriheten (enligt artikel 49 FEUF) eller den fria rörligheten för kapital (enligt artikel 63 FEUF) i syfte att omfattas av en skattelättnad enligt nationell rätt för kapitalvinster som härrör från en aktieöverlåtelse, efter att denne – i första hand för att omfattas av skattelättnaden – genomfört en transaktion som i allt väsentligt ger ett resultat som motsvarar en utdelning, såsom en aktieöverlåtelse?
7. I det fall föregående fråga besvaras jakande, kan en skattebetalare återoppar rättssäkerhetsprincipen eller principen om berättigade förväntningar för att invända mot att denne nekas etableringsfrihet och/eller fri rörlighet för kapital med tillämpning av principen om förbud mot förfarandemissbruk, och på detta sätt legitimera förfarandemissbruket?
8. Ska principen om förbud mot förfarandemissbruk tolkas i den mening att dess tillämpning är avhängig att tillämpningsvillkoren för de allmänna bestämmelserna för att motverka missbruk i nationell rätt godkänns?
9. Ska principen om förbud mot förfarandemissbruk tolkas i den mening att dess tillämpning är avhängig att den återopparas av de nationella myndigheterna?
10. Ska principen om förbud mot förfarandemissbruk tolkas i den mening att dess tillämpning är avhängig de nationella skattemyndigheternas efterlevnad av förfarandet för tillämpning av de allmänna bestämmelserna för att motverka missbruk i nationell rätt?
11. Med tanke på att den nationella domstolen har begränsad behörighet att pröva skattebeslutens laglighet och avgöra om de ska upphävas eller kvarstå i den nationella rättsordningen, utan att ersätta skattemyndigheten, ska principen om förbud mot förfarandemissbruk tolkas i den mening att skiljenämnden är behörig att omklassificera/omdefiniera/omkvalificera den otillbörliga transaktionen och tillämpa lämplig nationell lagstiftning på den transaktion som i stället ska anses ha förelegat?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 22 juli 2022 –
Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) mot Ministère de l'Agriculture et
de la Souveraineté alimentaire**

(Mål C-501/22)

(2022/C 424/28)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Motpart: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

Tolkningsfråga

Ska artikel 164 i förordning (EU) nr 1308/2013⁽¹⁾ tolkas så, att det enligt den är tillåtet att utvidga räckvidden av branschavtal i vilka det stadgas striktare regler än dem som föreskrivs i unionsreglerna inte endast i fråga om "produktionsregler", som anges i led b i denna artikel, utan också i fråga om samtliga fall som anges i leden a och c–n, i fråga om vilka det föreskrivs att en utvidgning av ett branschavtal kan begäras, och särskilt huruvida det enligt denna artikel är tillåtet att anta mer bindande regler, i form av ett branschavtal och utvidgning av dessa till att omfatta samtliga aktörer, när det i unionsreglerna föreskrivs regler för saluföring av en viss kategori av frukt eller grönsaker?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 2013, s. 671).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 22 juli 2022 –
Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) mot Ministère de l'Agriculture et
de la Souveraineté alimentaire**

(Mål C-502/22)

(2022/C 424/29)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Motpart: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 164 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007⁽¹⁾ tolkas så, att det enligt den är tillåtet att utvidga räckvidden av branschavtal i vilka det stadgas striktare regler än dem som föreskrivs i unionsreglerna inte endast i fråga om "produktionsregler", som anges i led b i denna artikel, utan också i fråga om samtliga fall som anges i leden a och c–n, i fråga om vilka det föreskrivs att en utvidgning av ett branschavtal kan begäras?

- 2) Ska artikel 164 i förordning (EU) nr 1308/2013 i avsaknad av särskilda unionsregler för en viss kategori av frukt eller grönsaker tolkas så, att det enligt denna artikel är tillåtet att utvidga räckvidden av branschavtal i vilka det stadgas striktare regler än de tillämpliga normer som har antagits av FN:s ekonomiska kommission för Europa, till vilka det hänvisas inom unionsrätten?

(¹) EUT L 347, 2013, s. 671.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 22 juli 2022 –
Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) mot Ministère de l'Agriculture et
de la Souveraineté alimentaire**

(Mål C-503/22)

(2022/C 424/30)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Motpart: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 164 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (¹) tolkas så, att det genom den tillåts en utvidgning av räckvidden av branschavtal i vilka det stadgas striktare regler än dem som föreskrivs i unionsreglerna inte endast i fråga om "produktionsregler", som anges i led b i denna artikel, utan också i fråga om samtliga fall som anges i leden a och c–n, i fråga om vilka det föreskrivs att en utvidgning av ett branschavtal kan begäras, och särskilt huruvida det enligt denna artikel är tillåtet att anta mer bindande regler, i form av ett branschavtal och utvidgning av dessa till att omfatta samtliga aktörer, när det i unionsreglerna föreskrivs regler för saluföring och presentation av en viss kategori av frukt eller grönsaker?
- 2) Omfattas fastställande av storleksintervall för att sörja för enhetlighet vad gäller produkterna i en och samma förpackning av reglerna för saluföring eller av standarderna för presentation, för den händelse att svaret på den föregående frågan är olika beroende på om det gäller "reglerna för saluföring", som anges i led [d] [i punkt 4] i artikeln, eller "fastställande av minimikvaliteter och minimistandarder för förpackning och presentation", som anges i led k i samma [punkt]?

(¹) EUT L 347, 2013, s. 671.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 22 juli 2022 –
Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) mot Ministère de l'Agriculture et
de la Souveraineté alimentaire**

(Mål C-504/22)

(2022/C 424/31)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Motpart: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 164 i förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 ⁽¹⁾ tolkas så, att det enligt den är tillåtet att utvidga räckvidden av branschavtal i vilka det stadgas striktare regler än dem som föreskrivs i unionsreglerna inte endast i fråga om de "produktionsregler", som anges i led b i denna artikel, utan också i fråga om samtliga fall som anges i leden a och c–n, i fråga om vilka det föreskrivs att en utvidgning av ett branschavtal kan begäras?
- 2) Omfattas fastställandet av dels skördedatum, dels datum för saluföring av regler som kan fastställas genom ett branschavtal och utvidgas på grundval av artikel 164 i förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 och, om så är fallet, omfattas fastställandet av sådana skördedatum och datum för saluföring av de "produktionsregler" som avses i led b i denna artikel eller, så som det tidigare angavs i bilaga XVIa till rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter, ⁽²⁾ av "saluföringsregler" som numera anges i led d i nämnda artikel?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 2013, s. 671).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") (EUT L 299, 2007, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 25 juli 2022 – Deco Proteste – Editores Lda mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-505/22)

(2022/C 424/32)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i det nationella målet

Klagande: Deco Proteste – Editores Lda

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

- 1) Under omständigheter där nya prenumeranter får en gåva (en datorplatta) tillsammans med prenumerationen på en periodisk publikation, ska då denna överlåtelse, vid tillämpning av artikel 16 i mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾, anses vara
 - a) en leverans utan ersättning, skild från transaktionen för den periodiska publikationen,
eller
 - b) en del av en enda transaktion som sker mot ersättning,
eller
 - c) en del av ett affärspaket som utgörs av en huvudsaklig transaktion (prenumeration på tidskriften) och en underordnad transaktion (överlåtelsen av gåvan), där denna sistnämnda transaktion sker mot ersättning och är instrumentell för prenumerationen på tidskriften?

- 2) Om svaret på den första tolkningsfrågan är att det handlar om en leverans utan ersättning, är då införandet av en årlig gräns för gåvornas totala värde som motsvarar en andel på fem promille av den beskattningsbara personens omsättning föregående år (förutom gränsen för enhetsvärdet) förenligt med uttrycket "uttag som görs ... i syfte att skänka bort gåvor av ringa värde" som anges i artikel 16 andra stycket i mervärdesskattedirektivet?
- 3) Om föregående fråga besvaras jakande, ska denna andel på fem promille av den beskattningsbara personens omsättning föregående år anses så låg att artikel 16 andra stycket i mervärdesskattedirektivet förlorar sin ändamålsenliga verkan?
- 4) Strider gränsen på fem promille av den beskattningsbara personens omsättning föregående år mot neutralitetsprincipen, proportionalitetsprincipen och principen om likabehandling eller icke-diskriminering, med beaktande av de syften som låg till grund för införandet av denna gräns?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Braşov (Rumänien) den 27 juli 2022 –
KL, PO mot Administrația Județeană a Finanțelor Publice Braşov**

(Mål C-508/22)

(2022/C 424/33)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Braşov

Parter i det nationella målet

Klagande: KL, PO

Motpart: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Braşov

Tolkningsfrågor

- 1) Kan unionsrätten (artikel 110 FEUF) tolkas på så sätt att ett belopp avseende en skatt som är förbjuden enligt unionsrätten utgör en del av ett fordons värde och kan överföras tillsammans med äganderätten till fordonet till förmån för förvärvande tredje man?
- 2) Utgör tolkningen [av artikel] 110 FEUF hinder för en nationell bestämmelse, som den i artikel 1 i lagdekret nr 52/2017, enligt vilken återbetalning av en skatt som är förbjuden enligt unionsrätten endast får ske till den skattskyldige som har betalat den och inte – om skatten inte har återbetalats till den som har betalat den – till senare köpare av det fordon som skatten har betalats för?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 28 juli
2022 – Romaqua Group SA mot Societatea Națională Apele Minerale, Agenția Națională pentru
Resurse Minerale**

(Mål C-510/22)

(2022/C 424/34)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i det nationella målet

Klagande: Romaqua Group SA

Motparter: Societatea Națională Apele Minerale, Agenția Națională pentru Resurse Minerale

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 106.1 FEUF tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, som den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken ett bolag som helt och hållet ägs av staten direkt, från första början och utan konkurrens beviljas tillstånd för användning av mineralvattenkällor, genom successiva och ett obegränsat antal förlängningar av exklusiva licenser (som det statliga bolaget förfogar över)?
- 2) Ska artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 49 och 119 FEUF samt artikel 3 i direktiv 2009/54/EG om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten ⁽¹⁾ tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning, som den som är aktuell i det nationella målet och som nämns ovan, vilken inför en omotiverad inskränkning av friheten att bedriva näringsverksamhet och av etableringsfriheten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG av den 18 juni m utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten (EUT L 164, 2009, s. 45).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 3 augusti 2022 –
J.M.P. mot AP Assistenzprofis GmbH**

(Mål C-518/22)

(2022/C 424/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: J.M.P.

Motpart: AP Assistenzprofis GmbH

Tolkningsfrågor

Kan artikel 4.1, artikel 6.1, artikel 7 och/eller artikel 2.5 i direktiv 2000/78/EG ⁽¹⁾ – mot bakgrund av bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt artikel 19 i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning – tolkas så, att direkt diskriminering på grund av ålder kan vara berättigad i en situation som den i det nationella målet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EUT L 303, 2000, s. 16).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den
4 augusti 2022 – UT mot SO**

(Mål C-523/22)

(2022/C 424/36)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i det nationella målet

Tilltalad: UT

Målsägande och kärke i det civilrättsliga målet: SO

Tolkningsfrågor

1. Ska definitionen av kreditinstitut i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾ av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 tolkas så, att krediter endast får beviljas med medel från insättningar eller andra återbetalbara medel som tagits emot från allmänheten, eller får ett kreditinstitut även bevilja krediter med medel från andra källor?
2. Hur ska formuleringen "myndighetstillstånd i någon form som innebär en rätt att bedriva affärsverksamhet" i den mening som avses i artikel 4.1.42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 tolkas, och omfattar detta såväl det tillståndspliktiga systemet för auktorisation som det tillståndspliktiga systemet för registrering av kredittransaktioner?

⁽¹⁾ EUT L 176, 2013, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polen) den 9 augusti 2022 – Getin Noble Bank m.fl.

(Mål C-531/22)

(2022/C 424/37)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: Getin Noble Bank S.A., TF, C2 och PI

Ytterligare deltagare i rättegången: TL, EOS, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, MG och Komornik Sądowy AC

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾ samt rättssäkerhets-, rättskrafts-, effektivitets- och proportionalitetsprinciperna tolkas så, att de utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken en nationell domstol inte ex officio får pröva oskäligen villkor i ett avtal och dra slutsatser av detta i en situation där den utövar tillsyn över ett utmättningsförfarande som genomförs av en förrättningsman med stöd av ett betalningsföreläggande som vunnit laga kraft, har förklarats vara verkställbart och har utfärdats i ett förfarande i vilket det inte sker någon bevisupptagning?
- 2) Ska artiklarna 3.1, 6.1, 7.1, 7.2 och 8 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal, artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, rättssäkerhets-, effektivitets- och proportionalitetsprinciperna samt rätten att yttra sig vid en domstol, tolkas så, att de utgör hinder

för en tolkning i rättspraxis av nationell lagstiftning enligt vilken upptagandet av ett oskäligt villkor i förteckningen över oskäliga villkor leder till att detta villkor anses oskäligt i samtliga förfaranden som rör en konsument, inbegripet

- när det avser en annan näringsidkare än den mot vilket ett förfarande om upptagande av ett oskäligt villkor i förteckningen över oskäliga villkor har inletts,
- när ordalydelsen i språkligt hänseende inte är identisk, men innebörden och verkan gentemot konsumenten är den samma?

(¹) EGT L 95, 1993, s. 29; Svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 15 augusti 2022 – Air Europa Lineas Aereas mot VO, GR

(Mål C-545/22)

(2022/C 424/38)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: Air Europa Lineas Aereas

Svarande: VO, GR

Tolkningsfråga

Ska artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 (¹) tolkas så, att en inställd flygning beror på extraordinära omständigheter när flygbolaget, efter det att den globala covid-19-pandemin hade brutit ut, på grund av att den globala flygtrafiken låg nere från mars 2020 drastiskt reducerade sin tidtabell i avsikt att undvika en lönsam utnyttjandegrad och för att skydda besättningen och piloterna och ställde in ett stort antal flygningar, men inte tvingades ställa in dessa flygningar på grund av myndighetsåtgärder såsom stängning av flygplatser, flygförbud eller inreseförbud?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di Fondi (Italien) den 18 augusti 2022 – M.M. mot Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Mål C-548/22)

(2022/C 424/39)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di pace di Fondi

Parter i det nationella målet

Sökande: M.M.

Svarande: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Tolkningsfrågor

Ska artikel 288 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artiklarna 17, 31, 34 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG⁽¹⁾ av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, klausul 4 i ramavtalet om deltidsarbete, undertecknat den 6 juni 1997 och som återfinns i bilagan till rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS,⁽²⁾ i dess lydelse enligt rådets direktiv 98/23/EG av den 7 april 1998,⁽³⁾ och klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som ingicks den 18 mars 1999 och som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG⁽⁴⁾ av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som den som följer av artikel 29 i [lagstiftningsdekret] nr 116 av den 13 juli 2017, i dess lydelse enligt artikel 1.629 i lag nr 234 av den 30 december 2021, som innebär att en så kallad arvoderad domare [(*magistrato onorario*), det vill säga en person som utför domaruppgifter eller åklagaruppgifter som ett arvoderat uppdrag,] automatiskt enligt lag måste avstå från alla ytterligare anspråk med anledning av genomförandet av nämnda direktiv och att personen går miste om allt annat löne-, arbets- och socialförsäkringsmässigt skydd som garanteras i unionsrätten,

- om den arvoderade domaren, såsom deltidsarbetande och visstidsanställd arbetstagare i unionen, som kan jämföras med en yrkesdomare, såsom heltidsarbetande och tillsvidareanställd arbetstagare i unionen, ansöker om deltagande i så kallade stabiliseringsförfaranden, vilka endast formellt genomför klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsarbete, som ingicks den 18 mars 1999 och som återfinns i bilagan till direktiv 1999/70,
- eller om den arvoderade domaren, för det fall denne inte genomgår nämnda förfaranden med godkänt resultat eller inte inkommer med någon ansökan, erhåller ett ersättningsbelopp, som är uppenbart oskäligt och inte står i proportion till den skada som underlåtenheten att införliva de aktuella direktiven har förorsakat den berörda personen?

⁽¹⁾ EUT L 299, 2003, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 14, 1998, s. 9.

⁽³⁾ Rådets direktiv 98/23/EG av den 7 april 1998 om att utvidga direktiv 97/81/EG om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS till att omfatta Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (EGT L 131, 1998, s. 10).

⁽⁴⁾ EGT L 175, 1999, s. 43.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Rayonen sad Burgas (Bulgarien) den 25 augusti 2022 –
JD mot OB**

(Mål C-562/22)

(2022/C 424/40)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Rayonen sad Burgas

Parter i det nationella målet

Kärande: JD

Svarande: OB

Tolkningsfrågor

Med hänvisning till artikel 19.3 b FEU och artikel 267 första stycket b och tredje stycket FEUF: Utgör den lagstiftning från Republiken Bulgarien, i egenskap av medlemsstat i unionen, som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken det för förvärv av äganderätt till jordbruksmark i Bulgarien krävs en vistelse på fem år i nämnda medlemsstat, en restriktion som strider mot artiklarna 18, 49, 63 och 345 FEUF?

Mer konkret, utgör nämnda villkor för förvärv av äganderätt en oproportionerlig åtgärd som i princip strider mot diskrimineringsförbudet i artikel 18 FEUF och principerna och fri rörlighet för kapital och etableringsfrihet i unionen som stadgas i artiklarna 49 och 63 FEUF samt artikel 45 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 26 augusti 2022 – A, B och Foreningen C mot Skatteministeriet

(Mål C-573/22)

(2022/C 424/41)

Rättegångsspråk: *danska*

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i det nationella målet

Sökande: A, B och Foreningen C

Motpart: Skatteministeriet

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 370, jämförd med bilaga X, del A, punkt 2, i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att den ger de berörda medlemsstaterna rätt att ta ut mervärdesskatt på en lagstadgad medielicens för att finansiera de offentliga radio- och televisionsorganens icke-kommersiella verksamhet, trots att det inte föreligger något "[t]illhandahållande av tjänster mot ersättning" i den mening som avses i artikel 2.1 i direktivet?

Om fråga 1 besvaras jakande, ombeds Europeiska unionens domstol att besvara följande tolkningsfrågor:

2) Ska artikel 370, jämförd med bilaga X, del A, punkt 2, i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att en medlemsstat kan behålla möjligheten att ta ut mervärdesskatt på en sådan lagstadgad medielicens som avses i fråga 1, om medlemsstaten, efter det att direktiv 77/388/EEG ⁽²⁾ av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter (sjätte direktivet) trädde i kraft den 1 januari 1978, har ändrat licensordningen från att kräva licens för innehav av radio- och tv-apparater till att kräva licens för innehav av alla apparater som direkt kan ta emot bildprogram och bildtjänster, inklusive smarttelefoner, datorer etc.?

3) Ska artikel 370, jämförd med bilaga X, del A, punkt 2, i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att en medlemsstat kan behålla möjligheten att ta ut mervärdesskatt på en sådan lagstadgad medielicens som avses i fråga 1, om medlemsstaten efter det att direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter (sjätte direktivet) trädde i kraft

den 1 januari 1978, har ändrat licensordningen, så att en mindre del av licensintäkterna, i enlighet med vad kulturministern beslutar, används för att finansiera i) radio- och tv-bolag som får offentliga bidrag men som inte själva är offentliga och ii) medie- och filmföretag som bidrar till, men inte själva bedriver radio- och tv-verksamhet?

(¹) EUT L 347, 2006, s. 1.

(²) EGT L 145, 1977, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 26 augusti 2022 –
Brottmål mot CI, VF, DY**

(Mål C-574/22)

(2022/C 424/42)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski gradski sad

Tilltalade:

CI,

VF,

DY

Tolkningsfråga

Är det förenligt med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004, (¹) som kompletterar rambestämmelsen i artikel 354a i Nakazatelen kodeks (strafflagen) jämförd med artikel 3.4 i Zakon za kontrol varhu narkotichnite veshchestva i prekursorite (lagen om kontroll av narkotika och narkotikaprekursorer), att en person befins skyldig för innehav av ett ämne i kategori 3 i bilaga I, närmare bestämt saltsyra (väteklorid) i en mängd av 585 milliliter (0,585 liter)?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004 om narkotikaprekursorer (EUT L 47, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 7 september 2022 –
brottmål mot MV**

(Mål C-583/22)

(2022/C 424/43)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof.

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

MV

Ytterligare deltagare i rättegången: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Tolkningsfrågor

1) Får en nationell domstol mot bakgrund av principen om likabehandling enligt artikel 3.1 i rambeslut 2008/675/RIF⁽¹⁾ jämförd med artikel 3.5 i rambeslut 2008/675/RIF, i en situation där en gemensam påföljd som omfattar påföljder som fastställts genom fällande domar i Tyskland och i en annan EU-medlemsstat skulle ha utdömts om det varit fråga om inhemska domar, döma till en påföljd för brottet som begåtts inom landet, när ett fiktivt beaktande av påföljden som utdömts i den andra medlemsstaten skulle leda till att den enligt tysk rätt längsta tillåtna gemensamma påföljden vid tidsbestämda fängelsestraff skulle överskridas?

2) Om fråga 1 besvaras jakande:

Är det för att iaktta kravet på att en påföljd som utdömts i en annan medlemsstat ska beaktas enligt artikel 3.5 andra meningen i rambeslut 2008/675/RIF nödvändigt att den domstol som har att avgöra målet i samband med att påföljden för det inhemska brottet fastställs i detalj redovisar för och motiverar den nackdel som avsaknaden av en möjlighet att meddela en dom med gemensam påföljd – i enlighet med principerna om fastställande av en gemensam påföljd enligt tysk rätt – innebär för den tilltalade?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut av den 24 juli 2008 om beaktande av fällande domar avkunnade i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt brottmålsförfarande i en medlemsstat (EUT L 220, 2008 s. 32).

Överklagande ingett den 7 september 2022 av Ryanair DAC av den dom som tribunalen (tionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 22 juni 2022 i mål T-657/20, Ryanair mot kommissionen (Finnair II; Covid-19)

(Mål C-588/22 P)

(2022/C 424/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ryanair DAC (ombud: V. Blanc och F.-C. Laprèvote, avocats, D. Pérez de Lamo och S. Rating, abogados, E. Vahida, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Frankrike, Republiken Finland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen;
- med stöd av artiklarna 263 och 264 FEUF ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2020) 3970 final av den 9 juni 2020 om statligt stöd SA.57410 (2020/N) – Finland covid 19: Rekapitalisering av Finnair, och
- förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader, samt förplikta intervenienterna vid tribunalen och (eventuellt) vid domstolen att bära sina rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden har till stöd för sitt överklagande åberopat fyra rättsliga grunder.

Den första grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och missuppfattade uppenbart omständigheterna i det att den inte ansåg att det förelåg allvarliga tvivel beträffande den felaktiga tillämpningen av det tillfälliga regelverket och artikel 107.3 b FEUF.

Den andra grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och missuppfattade uppenbart omständigheterna i det att den inte ansåg att det förelåg allvarliga tvivel beträffande åsidosättandet av icke-diskrimineringsprincipen och proportionalitetsprincipen.

Den tredje grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och missuppfattade uppenbart omständigheterna i det att den inte ansåg att det förelåg allvarliga tvivel beträffande åsidosättandet av den grundläggande etableringsfriheten och den grundläggande principen om frihet att tillhandahålla tjänster.

Den fjärde grunden: Tribunalen och kommissionen underlät att i tillräcklig utsträckning motivera sina avgöranden.

Talan väckt den 16 september 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-599/22)

(2022/C 424/45)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou, B. Sasinowska och G. Wilms)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.3 FEU jämförd med artikel 3.1 i kommissionens förordning (EG) nr 29/2009⁽¹⁾ genom att inte ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa att leverantörer av flygtrafikledningstjänster följer artikel 3.1 i förordning 29/2009, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Grekland har dröjt i mer än tre år med att efterkomma förordning 29/2009 vad gäller garantier för tillhandahållande av datalänktjänster för det gemensamma europeiska luftrummet.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 29/2009 av den 16 januari 2009 om krav på datalänktjänster för det gemensamma europeiska luftrummet (EUT L 13, 2009, s. 3).

Överklagande ingett den 16 september 2022 av ABLV Bank AS, i likvidation, av den dom som tribunalen (tionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 6 juli 2022 i mål T-280/18, ABLV Bank mot SRB

(Mål C-602/22 P)

(2022/C 424/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ABLV Bank AS, i likvidation (ombud: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) och Europeiska centralbanken (ECB)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,

- ogiltigförklara SRB:s beslut av den 23 februari 2018 avseende klaganden och dess luxemburgska dotterbolag,
- förplikta SRB att ersätta klagandens rättegångskostnader, inbegripet kostnaderna för överklagandet, och
- för det fall att domstolen inte kan avgöra målet i sak, återförvisa målet till tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar klaganden fyra grunder.

Första grunden: Tribunalen tolkade och tillämpade artikel 18 i förordning nr 806/2014 ⁽¹⁾ felaktigt och gjorde sig skyldig till ett antal sammanhängande fel samt faktaförvrängningar. Klaganden gör gällande

- att tribunalen underlät att respektera den tydliga beskrivning av gränserna för SRB:s befogenheter som finns i artikel 18 i förordning nr 806/2014 där det föreskrivs att SRB endast får agera med extern rättsverkan om alla tre villkoren i artikel 18 i förordning nr 806/2014 är uppfyllda och om Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd inte invänder,
- att det inte finns någon grund i artikel 18 i förordning nr 806/2014 för antagandet att SRB kan vidta en åtgärd med extern rättsverkan om endast de två första villkoren är uppfyllda,
- att SRB i praktiken erkände sitt misstag genom att inta ett annat förhållningssätt i de senaste liknande fallen,
- att tribunalen underlät att fullständigt undersöka lagenligheten av de omtvistade besluten (SRB/EES/2018/09 och SRB/EES/2018/10 av den 23 februari 2018) genom att underlåta att fastställa exakt hur, enligt tribunalens tolkning av de omtvistade besluten, klagandens och dess dotterbolags rättsliga ställning ändrades,
- att tribunalen förvrängde det tydliga innehållet i de omtvistade besluten genom att underlåta att erkänna att de innehåller beslut om att klaganden och dess dotterbolag ska likvideras, och
- att tribunalen begick ett antal sammanhängande misstag genom att bland annat blanda ihop de omtvistade besluten med de åtgärder som SRB riktade till de nationella resolutionsmyndigheterna i syfte att genomföra de omtvistade besluten.

Andra grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till ett antal rättsliga fel och förfarandefel samt faktaförvrängningar i samband med slutsatserna i sak. Klaganden gör gällande

- att tribunalen förvrängde aktens innehåll genom att hänvisa till en implicit bedömning att klaganden fallerade eller sannolikt skulle komma att falla och underlät att nämna att SRB uttryckligen i sitt svaromål uppgav att den inte gjorde någon sådan bedömning, och
- att tribunalen i samma sammanhang gjorde sig skyldig till ytterligare sammanhängande fel och förvrängningar samt underlåtenhet att bemöta klagandens argument genom att bland annat underlåta att pröva följderna av moratoriets upphävande för betalningsskyldigheterna och genom att tolka begreppet likviditet i den mening som avses i artikel 18 i förordning nr 806/2014 felaktigt.

Tredje grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till ett antal fel vid rättstillämpningen, faktaförvrängningar och underlåtenhet att behandla klagandens grunder i samband med FinCEN-meddelandet (Financial Crimes Enforcement Network) och de efterföljande avslöjandena på grund av fynden från den lettiska myndigheten för förebyggande och bekämpning av korruption.

Fjärde grunden: Tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den ansåg att talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet avseende klagandens dotterbolag ska avvisas. Klaganden gör gällande att tribunalen felaktigt antog att de omtvistade besluten inte ska tolkas i enlighet med de officiella tillkännagivandena vid tidpunkten för dessa beslut och att det istället endast är en text som översändes från SRB till de nationella resolutionsmyndigheterna i syfte att genomföra de omtvistade besluten som är relevant, och att tribunalen i varje fall förvränger det tydliga innehållet i den texten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfons och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

Talan väckt den 29 september 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Malta

(Mål C-622/22)

(2022/C 424/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Sasinowska, G. Wilms)

Svarande: Republiken Malta

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Malta har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.3 FEU jämförd med artikel 3.1 i kommissionens förordning (EG) nr 29/2009 ⁽¹⁾, genom att inte vidta de åtgärder som behövdes för att se till att den leverantör av flygtrafikledningstjänster som utsetts av den uppfyller kraven i artikel 3.1 i kommissionens förordning (EG) nr 29/2009 och
- förplikta Republiken Malta att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Malta har under mer än tre år underlåtit att rätta sig efter kommissionens förordning (EG) nr 29/2009 av den 16 januari 2009 om krav på datalänktjänster för det gemensamma europeiska luftrummet.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 29/2009 av den 16 januari 2009 om krav på datalänktjänster för det gemensamma europeiska luftrummet, EUT L 13, 2009, s. 3.

TRIBUNALEN

Talan väckt den 16 augusti 2022 – Vleuten Insects och New Generation Nutrition mot kommissionen

(Mål T-500/22)

(2022/C 424/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Vleuten Insects vof (Hoogeloon, Nederländerna) och New Generation Nutrition BV (Helvoirt, Nederländerna) (ombud: N. Carbonnelle)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut av den 2 juni 2022 om att avsluta förfarandet för att tillåta utsläppande på marknaden av larven *Alphitobius diaperinus* som ett nytt livsmedel utan att uppdatera unionsförteckningen över nya livsmedel, ⁽¹⁾ och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 6.3 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2469, ⁽²⁾ i den mån beslutet antogs utan av de förfarandekrav och –garantier som anges i artikeln iakttagits, vilket gör beslutet rättsstridigt.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning och av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och närmare bestämt:
 - åsidosättande av lojalitetsplikten vid förfarandet samt av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar (andra grundens första del),
 - åsidosättande av tillämpliga förfarandekrav och av skyldigheten att tillhandahålla en tillräcklig och enligt lag godtagbar motivering (andra grundens andra del), och
 - åsidosättande av proportionalitetsprincipen (andra grundens tredje del).

3. Tredje grunden: Sökandena framför i andra hand, för det fall att talan inte bifalls såvitt avser vare sig första eller andra grunden, en invändning om rättsstridighet med stöd av artikel 277 FEUF avseende artikel 10.6 i förordning 2015/2283⁽³⁾ och artikel 6 i kommissionens genomförandeförordning 2017/2569, och gör gällande att dessa bestämmelser är ogiltiga eftersom de strider mot rättssäkerhetsprincipen och principen om likabehandling.

⁽¹⁾ C(2022)3478.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2469 av den 20 december 2017 om fastställande av administrativa och vetenskapliga krav för de ansökningar som avses i artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2283 om nya livsmedel (EUT L 351, 2017, s. 64).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2283 av den 25 november 2015 om nya livsmedel och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 och kommissionens förordning (EG) nr 1852/2001 (EUT L 327, 2015, s. 1).

Talan väckt den 5 september 2022 – QW mot kommissionen

(Mål T-550/22)

(2022/C 424/49)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: QW (ombud: advokaterna S. Gemas Donário och S. Soares)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C (2020) 8550 final av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden rör uppfyllandet av kraven för att Ordning III avseende Zona Franca da Madeira ska vara förenlig med unionsrätten, särskilt vad gäller vinsternas ursprung samt skapandet och bibehållandet av arbetstillfällen i regionen.
 2. Andra grunden rör kommissionens omotiverat sena reaktion.
 3. Tredje grunden rör bristande uppfyllelse av motiveringsskyldigheten.
 4. Fjärde grunden rör rätten till en rättvis prövning.
 5. Femte grunden rör skyddet för berättigade förväntningar.
 6. Sjätte grunden rör rättssäkerhetsprincipen.
-

Talan väckt den 5 september 2022 – QY mot kommissionen

(Mål T-551/22)

(2022/C 424/50)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: QY (ombud: advokaterna S. Gemas Donário och S. Soares)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C (2020) 8550 final av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden rör uppfyllandet av kraven för att Ordning III avseende Zona Franca da Madeira ska vara förenlig med unionsrätten, särskilt vad gäller vinsternas ursprung samt skapandet och bibehållandet av arbetstillfällen i regionen.
2. Andra grunden rör kommissionens omotiverat sena reaktion.
3. Tredje grunden rör bristande uppfyllelse av motiveringsskyldigheten.
4. Fjärde grunden rör rätten till en rättvis prövning.
5. Femte grunden rör skyddet för berättigade förväntningar.
6. Sjätte grunden rör rättssäkerhetsprincipen.

Talan väckt den 6 september 2022 – RC mot kommissionen

(Mål T-553/22)

(2022/C 424/51)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: RC (ombud: advokaterna S. Gemas Donário och S. Soares)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2020) 8550 final av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden avser iakttagandet av kraven för att följa Ordning III för Zona Franca da Madeira, särskilt angående ursprunget till överskottet samt skapande och bibehållande av arbetsplatser i regionen.
2. Andra grunden avser att kommissionen utan skäl tog lång tid på sig att reagera.
3. Tredje grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
4. Fjärde grunden avser rätten till en rättvis rättegång.
5. Femte grunden avser skydd för berättigade förväntningar.
6. Sjätte grunden avser rättssäkerhetsprincipen.

Överklagande ingett den 8 september 2022 – House Foods Group mot CPVO (SK20)**(Mål T-556/22)**

(2022/C 424/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: House Foods Group, Inc. (Osaka, Japan) (ombud: advokaterna G. Würtenberger och T. Wuttke)

Motpart: Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO)

Uppgifter om förfarandet vid CPVO

Omtvistad växtsort: SK20 – Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt nr 2017/3314

Överklagat beslut: Beslut meddelat av CPVO:s överklagandenämnd den 1 juli 2022 i ärende A 018/2021

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta CPVO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 6 i rådets förordning (EU) 2100/94.
- Åsidosättande av artikel 7 i rådets förordning (EU) 2100/94.
- Åsidosättande av artikel 76 i rådets förordning (EU) 2100/94.
- Åsidosättande av artikel 81 i rådets förordning (EU) 2100/94.

Talan väckt den 5 september 2022 – Fachverband Eisenhüttenschlacken mot kommissionen**(Mål T-560/22)**

(2022/C 424/53)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Fachverband Eisenhüttenschlacken e.V. (Duisburg, Tyskland) (ombud: advokaten G. Franßen, avocat, och professor C. Koenig)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 2.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/973 av den 14 mars 2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1009 genom fastställande av kriterier för agronomisk effektivitet och säkerhet vid användning av biprodukter i EU-gödselprodukter, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till befogenhetsöverskridande eller befogenhetsmissbruk, genom att anta artikel 2.3 i delegerad förordning (EU) nr 2022/973 ⁽¹⁾ med stöd av sin befogenhet enligt artikel 42.7 första meningen i förordning (EU) 2019/1009. ⁽²⁾
 - Enligt sökanden har kommissionen enligt artikel 42.7 första meningen i förordning (EU) 2019/1009 endast befogenhet att anta delegerade akter för att uppnå agronomisk effektivitet och säkerhet. Kommissionen har dock fastställt gränsvärdena för ämnena totalkrom och vanadium i artikel 2.3 a och c i delegerad förordning (EU) 2022/973 i syfte att skydda hälsa och miljö. Enligt sökanden omfattas fastställandet av gränsvärden för totalkrom och vanadium inte av den befogenhetsgrund som föreskrivs i artikel 42.7 första meningen i förordning (EU) 2019/1009.
2. Andra grunden: Åsidosättande av försiktighetsprincipen enligt artikel 42.7 andra meningen i förordning (EU) 2019/1009 på grund av att aktuella vetenskapliga rön inte har beaktats.
 - Sökanden anser att kommissionen vid antagandet av artikel 2.3 a och c i delegerad förordning (EU) 2022/973 underlät att undersöka, utvärdera och bedöma de senaste vetenskapliga rönen och underlät att lägga dessa rön till grund för sitt beslut att anta delegerad förordning (EU) 2022/973.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om utredningsplikt, särskilt kommissionens skyldighet att undersöka och beakta de senaste vetenskapliga rönen.
 - Enligt sökanden har kommissionen inte på ett tillfredsställande sätt undersökt de senaste vetenskapliga rönen och inte beaktat dem när den beslutade att anta delegerad förordning (EU) 2022/973.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen genom att de senaste vetenskapliga rönen inte har beaktats.
 - Enligt sökanden hade de företag som berörs av delegerad förordning (EU) 2022/973 berättigade förväntningar på att kommissionen endast skulle fastställa regler med avseende på de kriterier som tekniskt sett kan utläsas av de senaste vetenskapliga rönen. Dessutom hade dessa företag berättigade förväntningar på att kommissionen endast skulle fastställa kriterier för agronomisk effektivitet och säkerhet. Enligt sökanden utgör gränsvärdena för totalkrom och vanadium inte kriterier för agronomisk effektivitet och säkerhet. Enligt sökanden kunde de som artikel 2.3 a och c i delegerad förordning (EU) 2022/973 riktar sig till inte förutse att det skulle komma att fastställas gränsvärden för totalkrom och vanadium.
5. Femte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen på grund av förbudet mot kalkhaltiga gödselprodukter från stålindustrin genom antagandet av artikel 2.3 a och b i delegerad förordning (EU) 2022/973.

- Enligt sökanden är de gränsvärden för totalkrom och vanadium som kommissionen har fastställt inte förenliga med den proportionalitetsprincip som anges i artikel 5.1 andra meningen och 5.4 FEU, eftersom dessa gränsvärden utesluter kalkhaltiga gödselprodukter från stålindustrin från unionslagstiftningen om gödselprodukter, vilket i flera avseenden kan få negativa effekter på miljön, människors, djurs och växters hälsa, det allmänna intresset av en säker och billig försörjning av gödsel och livsmedel samt producenternas och distributörernas intressen.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

- Fastställandet av gränsvärden för totalkrom och vanadium är inte tillräckligt motiverat i skälen till delegerad förordning (EU) 2022/973. Enligt sökanden har kommissionen inte angett de avgörande (relevanta) omständigheter som den lagt till grund för fastställandet av dessa gränsvärden. Kommissionen har motiverat fastställandet av gränsvärdena med aspekter som rör hälsoskydd och miljöskydd. Kommissionen har däremot inte använt de kriterier som krävs enligt befogenhetsgrunden i artikel 42.7 första meningen i förordning (EU) 2019/1009 för agronomisk effektivitet och säkerhet. Enligt sökanden är de skäl som kan härledas ur motiveringen således redan i formellt hänseende otillräckliga och ofullständiga. Motiveringen uppfyller inte den motiveringsskyldighet som avses i artikel 296 andra stycket FEUF.

7. Sjunde grunden: Motiveringen är materiellt oriktig och otillräcklig på grund av att den tekniska metod som använts för att ta fram gränsvärdena för totalkrom och vanadium är materiellt oriktig och otillräcklig.

- (¹) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/973 av den 14 mars 2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1009 genom fastställande av kriterier för agronomisk effektivitet och säkerhet vid användning av biprodukter i EU-gödselprodukter (EUT L 167, 2022, s. 29).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1009 av den 5 juni 2019 om fastställande av bestämmelser om tillhandahållande på marknaden av EU-gödselprodukter och om ändring av förordningarna (EG) nr 1069/2009 och (EG) nr 1107/2009 samt om upphävande av förordning (EG) nr 2003/2003 (EUT L 170, 2019, s. 1).

Talan väckt den 2 september 2022 – VP mot Cedefop

(Mål T-563/22)

(2022/C 424/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: VP (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 17 december 2021 att inte genomföra punkterna 1 och 2 domslutet till Europeiska unionens tribunals dom av den 16 december 2020, som meddelades i mål T-187/18, VP/Cedefop,
- upphäva det konnexa beslutet att inte förnya sökandens tillsvidareanställning från och med den 16 november 2017,

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 17 juni 2022 att avslå sökandens klagomål av den 3 mars 2022 mot beslutet av den 17 december 2021,
- förplikta sökanden att betala skadestånd för den ideella skada som sökanden har lidit, vilket *ex aequo et bono* ska uppskattas till hundra tusen euro, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Svarandens beslut att inte verkställa punkterna 1 och 2 i domslutet i domen av den 16 december 2020 i mål T-187/18, VP mot Cedefop, och följaktligen att inte förnya sökandens anställningsavtal, innebär dels ett åsidosättande av den skyldighet som följer av artikel 266 FEUF att följa domen av den 16 december 2020 i mål T-187/18, dels en uppenbart oriktig bedömning.
2. Andra grunden: Svaranden har inte uppfyllt sin aktsamhetsplikt.
3. Tredje grunden: Svaranden har åsidosatt principerna om likabehandling och skydd för berättigade förväntningar.
4. Fjärde grunden: Svaranden har gjort sig skyldig till maktmissbruk.

Överklagande ingett den 13 september 2022 – Pierre Balmain mot EUIPO – Story Time (Återgivning av ett lejonhuvud)

(Mål T-564/22)

(2022/C 424/55)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Pierre Balmain (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna J. Iglesias Monravá och S. Mainar Roger)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Story Time sp. z.o.o. (Poznań, Polen)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurärke (återgivning av ett lejonhuvud) – Registreringsansökan nr 17 515 099

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 21 juni 2022 i ärende R 96/2022-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta de parter som bestrider överklagandet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001.

Överklagande ingett den 13 september 2022 – Sports Group Denmark mot EUIPO (ENDURANCE)

(Mål T-566/22)

(2022/C 424/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Sports Group Denmark A/S (Silkeborg, Danmark) (ombud: juristen T. Kruse Lie)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärket ENDURANCE – Registreringsansökan nr 1 542 490

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 8 juli 2022 i ärende R 1779/2021-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del registrering som EU-varumärke nekas för figurkännetecknet ENDURANCE med avseende på varor och tjänster i klasserna 9, 25, 28 och 35, och
- förplikta EUIPO att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens kostnader, inklusive de kostnader som med nödvändighet uppkommit med anledning av förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 15 september 2022 – Bora Creations mot EUIPO – True Skincare (TRUE SKIN)

(Mål T-576/22)

(2022/C 424/57)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Bora Creations, SL (Andratx, Spanien) (ombud: R. Lange och M. Ebner, advokater)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: True Skincare Ltd (Ascot, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "TRUE SKIN" – Registreringsansökan nr 18 170 353

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 21 juni 2022 i ärende R 1712/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 16 september 2022 – Europeiska datatillsynsmannen mot parlamentet och rådet

(Mål T-578/22)

(2022/C 424/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska datatillsynsmannen (ombud: D. Nardi, T. Zerdick, A. Buchta och F. Coudert)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 74a och 74b i förordning 2016/794 ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt förordning 2022/991 ⁽²⁾,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden grund avseende en kränkning av sökandens oavhängighet och befogenhet i egenskap av tillsynsmyndighet, till följd av ett åsidosättande av principerna om rättssäkerhet och om att rättsakter inte får ha retroaktiv verkan. Sökanden åberopar ett åsidosättande av artikel 8.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 55 i förordning (EU) 2018/1725 ⁽³⁾, jämförda med artikel 43.1 och 43.3 e i förordning (EU) 2016/794, i dess lydelse enligt förordning (EU) 2022/991.

Sökanden hävdar att hans rätt att väcka talan med stöd av artikel 263 FEUF motiveras av att han måste ha tillgång till ett rättsmedel för att kunna försvara sina institutionella befogenheter, i synnerhet den oavhängighet som tillkommer sökanden i egenskap av tillsynsmyndighet enligt artikel 8.3 i stadgan, och den institutionella jämvikt som ska råda mellan tillsynsmyndigheterna och lagstiftaren.

I andra hand gör sökanden gällande att han är direkt och personligen berörd av de omtvistade bestämmelserna, och han har ett klart och faktiskt intresse av att de ogiltigförklaras.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 2016, s. 53).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/991 av den 8 juni 2022 om ändring av förordning (EU) 2016/794 vad gäller Europol:s samarbete med privata parter, Europol:s behandling av personuppgifter till stöd för brottsutredningar och Europol:s roll inom forskning och innovation (EUT L 169, 2022, s. 1).
- (³) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 2018, s. 39).

Talan väckt den 16 september 2022 – British Airways mot kommissionen

(Mål T-582/22)

(2022/C 424/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: British Airways plc (Harmondsworth, Förenade kungariket) (ombud: juristerna A Lyle-Smythe och R. O'Donoghue och C. Thomas, Barrister-at-Law)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- I första hand, förplikta kommissionen att omedelbart betala dröjsmålsränta, motsvarande dröjsmålsränta på 3 382 129,97 euro till ECB:s refinansieringsränta med tillägg av 3,5 procent för perioden från den 19 juni 2017 till den 25 maj 2022 eller till den räntesats för en sådan period som tribunalen finner vara lämplig (i enlighet med sökandens första och/eller andra grund), och
- förplikta kommissionen att omedelbart betala sammansatt ränta på dröjsmålsräntebeloppet på 3 382 129,97 euro (eller annat belopp som tribunalen fastställer ska betalas till sökanden), till ECB:s refinansieringsränta med tillägg av 3,5 procent för perioden från den 25 maj 2022 till dess betalning sker av ett sådant dröjsmålsräntebelopp eller till den räntesats för en sådan period som tribunalen finner vara lämplig,
- därutöver, eller i andra hand, ogiltigförklara kommissionens avlagsbeslut av den 7 juli 2022, till följd av vilket kommissionen med omedelbar verkan måste betala dröjsmålsräntan och den på denna sammansatta räntan, eller, i tredje hand, fastställa att kommissionens underlåtenhet att betala dröjsmålsräntan och den på denna sammansatta räntan (eller någon ränta) är rättsstridig, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Sökanden har rätt till dröjsmålsräntebeloppet på 3 382 129,97 euro, eller ränta beräknad för en sådan period och till en sådan räntesats som tribunalen anser vara skälig, genom talan enligt artikel 266 första stycket FEUF, på den grunden att kommissionen var skyldig att betala sådan ränta för att följa tribunalens dom i mål T-341/17.
 - I detta avseende åberopar sökanden artikel 277 FEUF, för det fall kommissionen avser att göra gällande sekundärrättslig lagstiftning och sådan lagstiftning tolkas på ett sätt som strider mot de rättigheter som sökanden har enligt fördraget.

2. Andra grunden: Sökanden har därutöver, eller i andra hand, rätt till sådan dröjsmålsränta genom talan enligt artikel 266 andra stycket FEUF, artikel 268 och artikel 340 FEUF och enligt artikel 41.3 i stadgan, på grundval av Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar till följd av kommissionens underlåtenhet att betala sådan ränta för att följa tribunalens dom i mål T-341/17.
 - I detta avseende åberopar sökanden alternativt artikel 277 FEUF, för det fall kommissionen avser att göra gällande sekundärrättslig lagstiftning och sådan lagstiftning tolkas på ett sätt som strider mot de rättigheter som sökanden har enligt fördraget.
3. Tredje grunden: Det görs gällande att sökanden har rätt till betalning av sammansatt ränta för kommissionens underlåtenhet att betala sådan ränta genom talan enligt artikel 266 första eller andra stycket, artikel 268 och artikel 340 FEUF och enligt artikel 41.3 i stadgan.
 - I detta avseende åberopar sökanden alternativt artikel 277 FEUF, för det fall kommissionen avser att göra gällande sekundärrättslig lagstiftning och sådan lagstiftning tolkas på ett sätt som strider mot de rättigheter som BA har enligt fördraget.
4. Fjärde grunden: Därutöver, i den mån det är nödvändigt, med åberopande av den fjärde grunden, yrkar sökanden – enligt artikel 263.4 FEUF – ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 7 juli 2022 att inte betala dröjsmålsränta och sammansatt ränta på denna, på grund av en överträdelse av artikel 266 FEUF och/eller den allmänna EU-rättsliga principen att EU-institutioner måste verkställa återbetalning till följd av en dom genom vilken en åtgärd ogiltigförklarats.
5. Femte grunden: Sökanden yrkar, alternativt i förhållande till den fjärde grunden, att det enligt artikel 265 FEUF ska fastställas att kommissionen rättsstridigt har underlåtit att betala dröjsmålsränta och sammansatt ränta på denna till sökanden efter det att sökanden begärt detta den 8 juni 2022, i strid med artikel 266 FEUF och/eller den allmänna EU-rättsliga principen att EU-institutioner måste verkställa återbetalning till följd av en dom genom vilken en åtgärd ogiltigförklarats.

Talan väckt den 22 september 2022 – Crown Holdings och Crown Cork & Seal Deutschland mot kommissionen

(Mål T-587/22)

(2022/C 424/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Crown Holdings, Inc. (Yardley, Pennsylvania, Förenta staterna) och Crown Cork & Seal Deutschland Holdings GmbH (Seesen, Tyskland) (ombud: A. Burnside, C. Graf York von Wartenburg, A. Kidane och D. Strohl, lawyers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2022) 4761 slutlig av den 12 juli 2022 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF (mål AT.40.522 – Metallförpackningar) i den mån det gäller sökandena, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har åsidosatt principen om att den som stiftat en lag själv måste följa den (*patere legem quam ipse fecisti*), en allmän princip i unionsrätten, genom att godta återförvisningen av målet från den tyska konkurrensmyndigheten (FCO) och därmed avvika från vedertagna vägledande förhållningsregler som finns i kommissionens tillkännagivande om samarbete inom nätverket av konkurrensmyndigheter.

2. Andra grunden: Kommissionen har, genom att godta återförvisningen av målet från FCO, kränkt sökandenas berättigade förväntningar på att den skulle följa vedertagna vägledande förhållningsregler.
3. Tredje grunden: Kommissionen har, genom att godta återförvisningen av målet i ett så sent skede av FCO:s förfarande, brutit mot subsidiaritetsprincipen.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har kränkt sökandenas rätt till försvar genom att godta återförvisningen av målet från FCO flera år efter utgången av överföringsfristens två månader.
5. Femte grunden: Kommissionen har, genom att godta återförvisningen av målet efter utgången av överföringsfristens två månader, underlåtit att göra en lämplig avvägning mellan målet att tillämpa konkurrensrätten och målen att skydda rättssäkerheten samt sökandenas berättigade förväntningar och rätt till försvar, och har således brutit mot proportionalitetsprincipen.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har, genom att godta återförvisningen av målet från FCO efter utgången av överföringsfristens två månader, brutit mot principen om god förvaltning.

Talan väckt den 22 september 2022 – Renco Valore mot kommissionen

(Mål T-588/22)

(2022/C 424/61)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Renco Valore SpA (Pesaro, Italien) (ombud: advokaterna A. Gaspar Schwalbach, C. Pinto Xavier och M. Cotrim)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1, 4 och 5 i Europeiska kommissionens beslut av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal genomfört till förmån för frizonen Madeira (Zona Franca da Madeira – ZFM) – stödordning III, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning, då kriteriet om ”verksamhet som faktiskt och materiellt bedrivits på Madeira” tolkats och tillämpats korrekt inom ramen för genomförandet av stödordning III i ZFM. Sökanden hävdar att kommissionen tolkat kriteriet ”fördelar av verksamhet som faktiskt och materiellt bedrivits på Madeira” felaktigt. De fördelar för företag registrerade i ZFM som kan utgöra skatteförmåner är inte enbart de fördelar som följer av verksamhet som medför extra kostnader på grund av läget i de yttersta randområdena, det vill säga verksamhet som bedrivs enbart i det geografiska område som är den autonoma regionen Madeira. Sett till målen med och sammanhanget kring stödordning III för ZFM, är den korrekta tolkningen av detta kriterium att verksamheten för godkända företag i ZFM, som har sitt centrum för beslutsfattande där, betraktas som verksamhet som faktiskt och materiellt bedrivs på madeira, oavsett om de bedriver internationell verksamhet eller inte.

2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning, då kriteriet om ”bibehållande av personal” tolkats och tillämpats korrekt inom ramen för genomförandet av stödordning III i ZFM. Sökanden hävdar att kommissionen tolkat kriteriet om ”bibehållande av personal” felaktigt. Eftersom ”personal” inte är ett unionsrättsligt begrepp och detta, vad gäller tillämpningen av stödordning III, varken definierats i 2007 och 2013 års beslut eller i 2007 års riktlinjer, ska begreppet anses ha den innebörd det getts i nationell arbetsrätt. Metoden att definiera anställning som ”heltidsekvivalenter” och ”årsarbetsenheter” gäller inte för stödordning III i ZFM.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av de allmänna unionsrättsliga principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar. Sökanden hävdar att kommissionens beslut av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal genomfört till förmån för frizonen Madeira (Zona Franca da Madeira – ZFM) – stödordning III strider mot de allmänna unionsrättsliga principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar, varför kommissionen inte kan kräva att de portugisiska myndigheterna återkräver stöden i fråga från stödmottagarna och, mer konkret, från sökanden.

Talan väckt den 22 september 2022 – Silgan Holdings m.fl. mot kommissionen

(Mål T-589/22)

(2022/C 424/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Silgan Holdings, Inc. (Stamford, Connecticut, Förenta staterna), Silgan Holdings Austria GmbH (Wien, Österrike), Silgan International Holdings BV (Amsterdam, Nederländerna), Silgan Metal Packaging Distribution GmbH (Meißen, Tyskland) och Silgan White Cap Manufacturing GmbH (Hannover, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Seeliger, H. Wollmann, R. Grafunder, Y.-K. Gürer och E. Venot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet såvitt avser sökandena, enligt artikel 263 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rättegångskostnader, enligt artikel 134 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar genom förevarande ansökan att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens beslut C(2022) 4761 final av den 12 juli 2022 i ett förfarande i enlighet med artikel 101 FEUF (ärende AT.40522 – Metal Packaging (ursprungligen ”Pandora”)).

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionen saknar behörighet enligt subsidiaritetsprincipen

Kommissionen hade inte behörighet att inleda förfarandet mot Silgan och att fatta det angripna beslutet. Med tanke på de omfattande efterforskningar som hade genomförts och att det nationella förfarandet var klart för avgörande, hade det varit rimligare att låta Bundeskartellamt slutföra utredningen i detta ärende. Kommissionen hade inte bättre förutsättningar att slutföra förfarandet än Bundeskartellamt.

2. Andra grunden: Maktmissbruk

Både kommissionens beslut att inleda förfarandet och det angripna beslutet i sig har sin grund i irrelevanta hänsyn. Dessa beslut har fattats för att kringgå bestämmelser i tysk rätt om sanktioner mot åsidosättanden av artikel 101 FEUF, detta för att täppa till en påstådd lucka i tysk sanktionsrätt.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till god förvaltning enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

Kommissionen har åsidosatt av rätten till god förvaltning och därmed åsidosatt sökandenas grundläggande rättigheter enligt artikel 41 i stadgan, eftersom det angripna beslutet är oproportionerligt, åsidosätter sökandenas berättigade förväntningar och strider mot principen att myndigheter är bundna av sin egen praxis.

Talan väckt den 22 september 2022 – Cristescu mot kommissionen

(Mål T-590/22)

(2022/C 424/63)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Adrian Sorin Cristescu (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten S. Orlandi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 17 november 2021 varigenom sanktionsåtgärden uppskjuten uppflyttning till en högre löneklass för en period på sex månader vidtogs gentemot sökanden,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna och att betala en euro till sökanden.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden avser att det gjorts uppenbart oriktiga bedömningar som medfört att det angripna beslutet är ogiltigt. Sökanden gör härvidlag gällande att de antagna åsidosättanden som ligger till grund för det angripna beslutet inte har styrkts och att detta bland annat följer av det meddelande som disciplinnämnden antagit enhälligt.
 2. Andra grunden avser åsidosättande av rätten till försvar. Sökanden gör särskilt gällande rätten att yttra sig genom att utrednings- och disciplinbyrån (IDOC), som tilldelats befogenheter från tillsättningsmyndigheten under förfarandet och som har upprättat utredningsrapporten vars slutsatser ifrågasatts av disciplinnämnden, därefter spelade en avgörande roll vid antagandet av det beslut som antogs, utan insyn, av den trepartssammansatta tillsättningsmyndigheten.
 3. Tredje grunden avser åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
-

**Överklagande ingett den 22 september 2022 – Liquid Advertising mot EUIPO – Liqui.do
(Liquid+Arcade)**

(Mål T-592/22)

(2022/C 424/64)

Överklagandet är avfattat på: polska

Parter

Klagande: Liquid Advertising, Inc. (El Segundo, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaten M. Czarnecki)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Liqui.do SA (Lissabon, Portugal)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Liquid+Arcade" – Registreringsansökan nr 18 317 971

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 28 juni 2022 i ärende R 2231/2021 2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och upphäva det beslut som meddelades av EUIPO:s invändningsenhet den 12 november 2021 i dess helhet, och i andra hand ändra det överklagade beslutet och bifalla klagandens överklagande, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 26 september 2022 – Hypo Vorarlberg Bank mot SRB

(Mål T-599/22)

(2022/C 424/65)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Österrike) (ombud: advokaterna G. Eisenberger och A. Brenneis)

Svarande: Einheitlicher Abwicklungsausschuss (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 25 juli 2022 om beräkningen av Hypo Vorarlberg AG:s och Portigon AG:s förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden för år 2017 (SRB/ES/2022/41), inklusive dess bilagor, i varje fall såvitt avser sökanden, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tio grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter på grund av ofullständig delgivning av det angripna beslutet

Sökanden delgavs inte det angripna beslutet i dess helhet, vilket strider mot artikel 1 andra stycket FEU, artiklarna 15 FEUF, 296 FEUF och 298 FEUF, samt artiklarna 42 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan). Kännedom om de uppgifter som utelämnats krävs – då de utgör en väsentlig del av beslutet – för att kunna kontrollera hur sökandens individuella situation, i förhållande till situationen för övriga berörda institut, beaktats vid beräkningen av bidragsbeloppen.

2. Andra grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen genom att det angripna beslutet antagits retroaktivt

Det retroaktiva antagandet av det angripna beslutet strider mot rättssäkerhetsprincipen, eftersom det inte är nödvändigt för att uppnå målet.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 102 i direktiv 2014/59/EU⁽¹⁾, artiklarna 69.1 och 69.2 och 70.2 i förordning (EU) nr 806/2014⁽²⁾, artiklarna 3 och 4.2 i den delegerade förordningen (EU) 2015/63⁽³⁾ samt proportionalitetsprincipen på grund av felaktigt fastställande av målnivån, eftersom svaranden har fastställt en alltför hög målnivå i strid med EU:s rättsliga ram

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av västenliga formföreskrifter, till följd av att det angripna beslutet är bristfälligt motiverat.

Det angripna beslutet uppfyller inte motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF, samt artikel 41.1 och 41.2 c i stadgan, eftersom endast ett litet antal utvalda delar har offentliggjorts. De krav som EU-domstolen fastställt i mål C-584/20 P⁽⁴⁾ i fråga om motiveringsskyldighetens räckvidd är inte uppfyllda.

5. Femte grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, till följd av att svarandens utövande av sitt utrymme för skönsmässig bedömning är bristfälligt motiverat

Det angripna beslutet utgör ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, eftersom det inte framgår av det angripna beslutet – vad gäller svarandens utrymme för skönsmässig bedömning – vilka bedömningar som gjorts och på vilka grunder. Det kan därför inte uteslutas att svaranden agerat godtyckligt inom ramen för sitt fria skön.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 102 i direktiv 2014/59/EU, artiklarna 69.1 och 69.2, 70.2 och 70.3 i förordning (EU) nr 806/2014, artiklarna 4.2, 6.2 a, 7.2 a, 17.3 och 17.4 samt bilaga 1 till den delegerade förordningen (EU) 2015/63, samt av principerna om ett effektivt domstolsskydd och om proportionalitet, eftersom sakomständigheterna inte har beaktats

Det angripna beslutet strider mot den unionsrättsliga ramen samt mot principerna om ett effektivt domstolsskydd och om proportionalitet, eftersom svaranden inte beaktat det aktuella läget vid antagandet av det angripna beslutet och grundade det på felaktiga prognoser (särskilt när det gäller målnivån).

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, till följd av sökanden inte hörts, och ett åsidosättande av rätten att yttra sig

Sökanden gavs inte tillfälle att yttra sig varken före det att det angripna beslutet antogs eller före det att den bidragsunderrättelse som utfärdats på grundval av det beslutet utfärdades, vilket strider mot artikel 41.1 och 41.2 a i stadgan. Det samråd som hölls gav inte heller tillfälle till ett effektivt och tillfredsställande ställningstagande.

8. Åttonde grunden: Delegerad förordning (EU) 2015/63 kan inte med lagenlig verkan utgöra rättslig grund för det angripna beslutet, och att den riskjusteringsmetod som fastställs i delegerad förordning (EU) 2015/63, jämte Gemensamma resolutionsnämndens utrymme för skönsmässig bedömning, är rättsstridiga

Artiklarna 4–7 och artikel 9, samt bilaga I, i delegerad förordning (EU) 2015/63, som utgör rättslig grund för det angripna beslutet, ger upphov till ett icke-transparent system för att fastställa bidragen, vilket strider mot artiklarna 16, 17, 41 och 47 i stadgan och innebär att det inte är möjligt att garantera att artiklarna 20–21 i stadgan, jämte proportionalitetsprincipen, iakttas. Svaranden förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, vars omfattning inte kan kontrolleras.

9. Nionde grunden: Genomförandeförordning (EU) 2015/81 ⁽⁵⁾ kan inte med lagenlig verkan utgöra rättslig grund för det angripna beslutet

Det angripna beslutet strider mot fördragen, eftersom artikel 8 i genomförandeförordning (EU) 2015/81 överskrider de begränsningar som införts genom artikel 70.7 i förordning (EU) nr 806/2014, jämförd med artikel 291 FEUF, och varken genomförandeförordningen eller den angivna rättsliga grunden innehåller någon motivering i enlighet med artikel 296 andra stycket FEUF. Denna rättsstridighet påverkar även det angripna beslutet.

10. Tionde grunden: Direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 kan inte med lagenlig verkan utgöra rättslig grund för delegerad förordning (EU) 2015/63 och genomförandeförordning (EU) 2015/81, och således inte heller för det angripna beslutet

I andra hand hävdar sökanden att de bestämmelser i direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 som med bindande verkan reglerar bidragssystemet, och tilldelat svaranden ett mycket omfattande utrymme för skönsmässig bedömning, är rättsstridiga. I den mån dessa bestämmelser inte kan tolkas konformt med primärrätten, strider de mot motiveringsskyldigheten, rättssäkerhetsprincipen och fördragen (i synnerhet artikel 1 andra stycket FEU, samt artiklarna 15 FEUF, 296 FEUF och 298 FEUF) och stadgan (i synnerhet artiklarna 16, 17, 41, 42 och 47).

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).
- ⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).
- ⁽⁴⁾ Dom av den 15 juli 2021, kommissionen mot Landesbank Baden-Württemberg och Gemensamma resolutionsnämnden (SRB), C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601.
- ⁽⁵⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).

Talan väckt den 26 september 2022 – ST mot Frontex

(Mål T-600/22)

(2022/C 424/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ST (ombud: advokaten F. Gatta)

Svarande: Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Frontex, efter det att den anmodats att vidta åtgärder i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 256 FEUF, rättsstridigt underlåtit att vidta åtgärder, genom att inte besluta att avbryta finansieringen av hela eller en del av dess verksamhet i Egeiska havet och tillfälligt avbryta eller avsluta hela eller en del av denna verksamhet, i enlighet med artikel 46.4 i förordning 2019/1896, ⁽¹⁾ eller genom att inte ange några vederbörligen motiverade grunder för dess underlåtenhet att vidta den relevanta åtgärden enligt artikel 46.6 i den förordningen, och fastställa att Frontex inte tagit ställning till sökandens preliminära anmodan,
- alternativt ogiltigförklara Frontex beslut av den 27 juli 2022 att inte vidta några åtgärder med anledning av anmodan att vidta åtgärder i enlighet med artikel 46.4, och
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader i enlighet med artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Frontex har, efter det att den anmodats att vidta åtgärder i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 256 FEUF, rättsstridigt underlåtit att vidta åtgärder, genom att inte besluta att avbryta finansieringen av hela eller en del av dess verksamhet i Egeiska havet och tillfälligt avbryta eller avsluta hela eller en del av denna verksamhet, i enlighet med artikel 46.4 i förordning 2019/1896, eller genom att inte ange några vederbörligen motiverade grunder för dess underlåtenhet att vidta den relevanta åtgärden enligt artikel 46.6 i den förordningen.
2. Andra grunden: För det fall domstolen skulle finna att Frontex svar på den preliminära anmodan enligt artikel 265 FEUF utgör ett ställningstagande som innebär att det inte längre föreligger någon underlåtenhet att vidta åtgärder, gör sökanden gällande att beslutet att inte vidta åtgärder i enlighet med sökandens anmodan utgör grund för en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EGT L 295, 2019, s. 1).

Talan väckt den 27 september 2022 – RT mot rådet

(Mål T-605/22)

(2022/C 424/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: RT France (Boulogne-Billancourt, Frankrike) (ombud: advokaten E. Piwnica)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av Europeiska unionens råd den 27 juli 2022, och

- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna,
- med samtliga rättsverkningar som följer härav.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av rådet den 27 juli 2022 om att bibehålla sökandens namn i förteckningen i bilaga IX till rådets beslut 2014/512/Gusp av den 31 juli 2014 om restriktiva åtgärder med hänsyn till Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (EUT L 229, 2014, s. 13) och i bilaga XV till rådets förordning (EU) nr 833/2014 av den 31 juli 2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (EGT L 229, 2014, s. 1), åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av yttrande- och informationsfriheten.
 2. Andra grunden: Åsidosättande av näringsfriheten.
 3. Tredje grunden: Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV